

Wyd. A | Łódź, czwartek 18 września 1975 roku | Cena 1 złoty
Rok XXXI | Nr 203 (5303)

DZIENNIK POPULARNY

Bezpośrednia rozmowa o przyszłości kraju

Edward Gierek na zebraniu

aktywu partyjnego kopalni „Sosnowiec”

WCZORAJ ODBYŁO SIĘ W KOPALNI „SOSNOWIEC” ZEBRANIE AKTYWU PARTYJNEGO TEGO ZAKŁADU. ZORGANIZOWANE W RAMACH DISKUSJI PRZED VII ZJAZDEM PZPR.

NA ZEBRANIU PRZYBYŁ I SEKRETARZ KC PZPR — EDWARD GIEREK, KTÓRY JEST CZŁONKIEM PODSTAWOWEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ TEJ KOPALNI.

W ZEBRANIU UCZESTNICZYLI GOSPODARZE WOJEWÓDZTWA.

Górnicy kopalni „Sosnowiec” — jednego z najstarszych zakładów wydobywczych w Zagłębiu Dąbrowskim, odznaczonych w 1971 r. Orderem Sztandaru Pracy I klasy, wykonują swoje zadania produkcyjne z nadwyżką — podkreślił, witając przybyłych — sekretarz komitetu zakładowego partii — Waldemar Baranek. Szczyła się oni

węgla na tzw. pracowników kopalni. Następnie na zadane bezpośrednio z sali pytania dotyczące naszego dorobku, od poprzedniego zjazdu partii oraz planów dalszego

rozwoju społeczno-gospodarczego naszego kraju w najbliższym 5-leciu, obszernych odpowiedzi udzielił Edward Gierek.

Ta bezpośrednia rozmowa między członkami podstawowej organizacji partyjnej kopalni „Sosnowiec”, a I sekretarzem KC, naświetlała wielkiemu zaangażowaniu i troską o rozwój naszej ojczyzny, skoncentrowała się na problematyce gospodarczej, w tym rosnącej roli przemysłu wydobywczego i hutnictwa w naszej ekonomice, na zagadnieniach socjalno-bytowych i społecznych, na sprawach

(Dalszy ciąg na str. 2)

DEBATA W BUNDESTAGU

Kancelarz Schmidt o kryzysie świata kapitalistycznego

Punktem kulminacyjnym trwającej w RFN od wielu tygodni ostrej kontrowersji między rządzącą koalicją a opozycją o to, jakich jeszcze dokonają się finansowych w budżecie i jakimi nowymi celami i finansowymi obciążeniami społeczeństwa, aby udrożnić sytuację finansowo-

gospodarczą RFN, była środowa debata budżetowa w Bundestagu. Zajął ją głównym wystąpieniem kanclerz Helmut Schmidt, który przedstawił bardzo krytyczny aktualny obraz sytuacji gospodarczej świata kapitalistycznego. Wskazał on, że „zbiegnięcie się światowej inflacji z załamaniem się światowego systemu walutowego oraz szok spowodowany wzrostem cen paliwa” — doprowadziły do „poważnych następstw w gospodarce światowej”. Skutki odczuła również RFN.

Wg Schmidta „tempo światowej inflacji rośnie coraz szybciej”. Wszystko to doprowadziło do tego, że od roku 1974 Zachód przeżywa „recesję na skalę światową, która usuwa w cień wszystko to, co miało miejsce podczas światowego kryzysu kapitalistycznego w latach trzydziestych”.

Według słów Schmidta, eksperci zachodni sądzili, że w roku 1975 ta kryzysowa sytuacja zostanie stopniowo przezwyciężona. „Trzeba jednak jasno powiedzieć, że nasze obliczenia okazały się pomyłką. Faktycznie bowiem recesja gospodarcza świata uległa jeszcze pogłębieniu”.

Poruszając w swej deklaracji także niektóre problemy międzynarodowe, kanclerz Schmidt omówił m. in. sprawę porozumienia z Polską, uzgodnione podczas spotkania I se-

(Dalszy ciąg na str. 2)

Zabójstwo szefa wywiadu wojskowego Argentyny

Jak oświadczył rzecznik policji argentyńskiej, lewacy przyznali zastrzelili w środę szefa wywiadu argentyńskiego sił zbrojnych, pułkownika Rolando Silbano. Został on zamordowany w Buenos Aires przed swym domem położonym w pobliżu rezydencji prezydenta Argentyny, Sprawy zbliżli.

Jest to już szósty w tym roku wypadek zamordowania wysokiego rangą oficera argentyńskiego.

Przyszłość w lepszym wykorzystaniu

W ytyczne KC PZPR na VII Zjazd partii podkreślała potrzebę dalszej racjonalizacji zatrudnienia i przyspieszenia wzrostu wydajności pracy. Chodzi o kształtowanie bardziej efektywnej struktury zatrudnienia, prowadzenie właściwej gospodarki kadrami, doskonalenie społeczno-ekonomicznych i organizacyjnych metod sprzyjających najbardziej wszechstronnemu wykorzystaniu inicjatyw, kwalifikacji i uzdolnień pracowników.

Okres bieżącego pięcioletcia charakteryzował się najwyższym w historii

PRL przyrostem zasobów siły roboczej. Na koniec I półrocza 1975 r. zatrudnionych było w gospodarce społecznej ok. 11,5 mln osób. Mamy obecnie ponad 35 proc. ludności w tzw. wieku produkcyjnym a ponad 1/3 mieszkańców Polski dochodzi do tego wieku.

W latach 1971-73 nastąpiła znaczna poprawa w nasyconiu gospodarki kadrami kwalifikowanymi. Udział absolwentów szkół ponadpodstawowych w ogólnym przyroście zatrudnienia wzrósł w latach 1971-74 z 60 do 70 proc. a przewidyuje się, że w br. osiągnie ok. 80 proc.

Ostatnie 3 lata przyniosły istotne zmiany w sytuacji na rynku pracy. O ile do roku 1970 dysponowaliśmy — poza dużymi miastami — względnie obfita siłą roboczą, o tyle w latach 1971-74, mimo dużego przyrostu rąk do pracy, w wielu dziedzinach nastąpiła trudność ze znalezieniem pracowników. Na koniec I półrocza br. na jednego mekkańskiego poszukiwanego pracy przypadało średnio ponad 80 ofert, a na jedną kobietę — 3 wolne miejsca. Decydujące znaczenie dla tego procesu miało przyspieszenie w ostatnich latach dynamiki wzrostu gospodarczego, połączone

„Młodzież Ojczyźnie i partii na jej VII Zjazd”

Zadania polskiego ruchu młodzieżowego

W Warszawie, na wspólnym plenarnym posiedzeniu Zarządów Głównych Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, skonkretyzowane zostały zadania ruchu młodzieżowego w politycznej, społecznej i gospodarczej kampanii przed VII Zjazdem PZPR. Realizacja wielu zianych z tym młodzieżowych inicjatyw przebiegać będzie pod hasłem: „Młodzież — ojczyźnie i partii na jej VII Zjazd”.

KC stwierdził — że partia liczy na aktywny i twórczy udział młodzieży w ogólnonarodowej rozmowie nad perspektywami rozwoju Polski, możliwościami dalszej poprawy warunków życia wszystkich ludzi pracy.

Takie zadania ponad 5 mln rzeszy dziewcząt i chłopców FSZMP służyć będą najlepiej pomnożeniu siły i pomysłowości naszego kraju — to główna myśl wystąpienia wszystkich uczestników dyskusji, w której punktem wyjścia był program rozwoju Polski zabuty w wytycznych na VII Zjazd. „Plan dekady w 9 dni” — to zadanie, jakie stawia przed sobą cała młodzież pracująca. Szczególnie liczy się na inicjatywe młodzieżowych brzdęków w rywalizacji o wzrost wydajności i jakości produkcji, o oszczędności materiałów i surowców, a zwłaszcza o większą dyscyplinę i konsekwencje w realizacji bieżących i ponadplanowych zadań ekonomicznych.

Po przyjęciu uchwały obrady podsumował przewodniczący RG FSZMP — Zdzisław Kurowski, który poinformował również o rozpoczęciu w organizacjach młodzieżowych kampanii sprawozdawczo-wyborczych.

W czasie obrad głos zabrał członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Edward Babiuch, który zaakcentował m. in. iż w osiągnięciach ostatniego 5-lecia zawiera się również dorobek polskiej młodzieży. Charakterystyczne zadania jakie czekała młodzież w kampanii przed VII Zjazdem sekretarz

się przemysłu maszynowego, a zarażeniem zwiększając udział naszego kraju w zespołowych przedsięwzięciach podejmowanych przez państwa RWPG.

Kontrakty wartości 1,5 mld rubli

Nowe polsko-radzieckie umowy gospodarcze

17 bm. zakończył trzydniową wizytę w ZSRR minister przemysłu maszynowego PRL, Tadeusz Wrzaszczyk. W tej chwili podpisano cztery nowe polsko-radzieckie umowy gospodarcze na przyszłe 5-letnie Obejmują one współpracę obu krajów w dziedzinie obrabiarek, narzędzi, środków łączności, maszyn dla przemysłu lekkiego oraz wyrobów przemysłu motoryzacyjnego.

Podpisane w Moskwie dokumenty stanowią dalszy ważny krok w pogłębianiu socjalistycznego podziału pracy i umacnianiu polsko-radzieckiej integracji gospodarczej w zakresie

14-18 października

prezydent Francji

złoży wizytę w ZSRR

Agencja TASS poinformowała, że na zaproszenie Prezydium Rady Najwyższej i rządu radzieckiego prezydent Francji Valéry Giscard d'Estaing z małżonką odwiedzi Związek Radziecki w dniach 14-18 października br.

Prezydent Francji, Valéry Giscard d'Estaing przybył w środę do Aten, rozpoczynając trzydniową oficjalną wizytę w Grecji. Będzie on prowadził rozmowy z przywódcami tego kraju na temat stosunków dwustronnych i spraw międzynarodowych.

„Heloiza” zniszczyła

Puerto Rico

Huragan „Heloiza” spowodował śmierć co najmniej 25 osób i rozległe straty materialne na wyspie Puerto Rico. 6 tys. osób zostało ewakuowanych z miejsc zagrożonych przez żywioł. Najbardziej dotknięta została miejscowość Utuado w centrum wyspy licząca 35 tys. mieszkańców, której cztery dzielnice zostały zalane przez wodę. (Huraganowi towarzyszyły silne deszcze). Straty ocenia się na 40 mln dolarów.

Izrael żąda od USA

najnowocześniejszego uzbrojenia

W środę rano przybył do USA izraelski minister obrony Simcha Peres. Przywiózł ze sobą bardzo długą listę dezyderatów izraelskich. Izraeliści chcą kupić broni. Rząd izraelski pragnąłby nabyć m. in. rakiety dalekiego zasięgu typu „Pershing”. Prezydent Gerald Ford potwierdził, że te polski rakietowe typy ziemia-ziemia i supernowoczesne myśliwce „F-16” znajdują się na tej liście. Rakiety „Pershing” mają zasięg 700 km i są jeszcze w stadium prototypu. Źródła amerykańskie, na które powołują się agencje zachodnie, stwierdzają, iż Izrael uważa, że rakiety tego typu „mogą zmienić równowagę sił na Bliskim Wschodzie”.

Według źródeł amerykańskich, gospodarcze i polityczne zaangażowanie rządu Stanów Zjednoczonych wobec Izraela zwiększy się znacznie w tym roku i wyniesie się 400-procentowym wzrostem wartości amerykańskiej pomocy militarnej. Zadanie 2,5 mld dolarów, jakie wysunął Izrael, czyżby na najbliższy rok finansowy równa się połowie wartości całej pomocy otrzymanej przez Izrael od Amerykanów w ciągu 27 lat. Nowe zobowiązania Izraela wobec USA wobec Izraela — zdaniem komentatorów zachod-

PREZYDENT SADAT

planuje wielką

podróż dyplomatyczną

Prezydent Egiptu, Anwar Sadat — jak podał w środę źródło oficjalne w Kairze — uda się 28 października z tygodniową wizytą do Stanów Zjednoczonych. Źródła te zaznaczają, że będzie to pierwsza wizyta szefa państwa egipskiego w USA. Jednocześnie przypomina się, że prezydent Egiptu ma złożyć oficjalne wizyty w RFN, W. Brytanii i we Włoszech. Dotychczas jednak nie ustalono dokładnej daty i programów tych wizyt.

CO DZIEŃ NIESIE

W 261 dniu roku słońce weszło o godz. 5.14, zajdzie zaś o godz. 17.46.

Imieniny obchodzą

Irena, Irma, Józef

Dziurny - synoptyk

w dniu dzisiejszym dla Łodzi przewiduje następującą pogodę: zachmurzenie małe. Temperatura od 12 do 25 st. C. Wiatr słaby i umiarkowane z kierunków południowych.

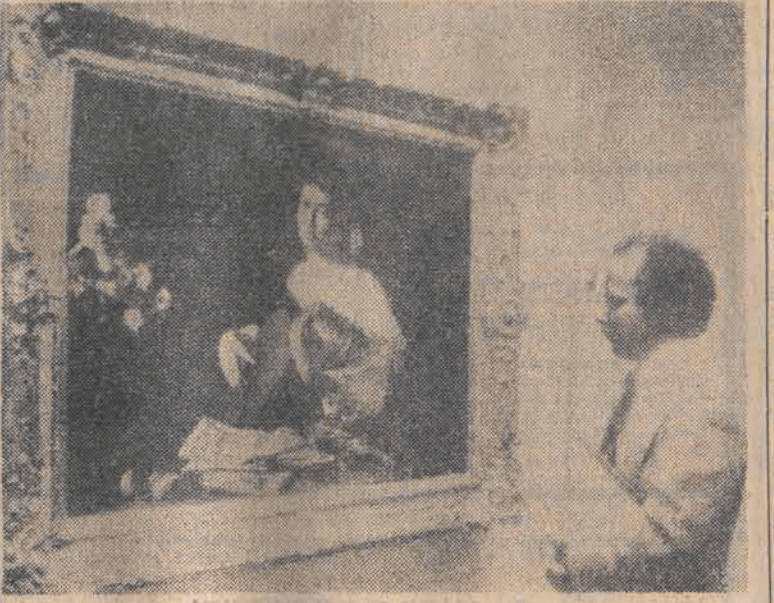
Ważniejsze rocznice

1920 — Utworzenie Komunistycznej Partii Urugwaju.

Taka sobie myśl

Moralność dobra dla naszych ojców, nie jest dobra dla naszych dzieci.

Uśmiechnij się

17 bm. w Nowym Jorku otwarta została wystawa obrazów starych mistrzów — własność radzieckiego Ermitażu z Leningradu. Wystawa ta organizowana będzie kolejno we wszystkich większych miastach Stanów Zjednoczonych.

CAF — UPI — telefono

Śmierć 15 noworodków

Epidemia salmonelozy we Włoszech

15 niemowląt zmarło w ciągu zaledwie kilku dni — oto tragiczny bilans epidemii, która wybuchła w klinice położniczej w Avelino pod Neapolu. Od piątku ubiegłego tygodnia Włochy ze zgrozą słuchają wieści z południa kraju: tym razem chodzi jednak nie o cholere, lecz o pozornie niegroźną chorobę przewodu pokarmowego, wywołaną przez bakterie o nazwie Salmonella. Salmonelozę, a przebiegu podobnym do zatrucia brzusznego, jest chorobą zakaźną, której powstawaniu sprzyjają złe warunki sanitarno-higieniczne. Mniej groźna dla osób dorosłych, jest szczególnie niebezpieczna dla noworodków i małych dzieci, u których wywołuje liczne powikłania.

Epidemia wybuchła w prywatnej klinice położniczej w Avelino, załóżkowej i niedostatecznie wyposażonej oraz dysponującej zbyt małym w stosunku do potrzeb personelem. Mimo że pierwszy wypadek śmiertelny wydarzył się 2 bm., nie poinformowano władz sanitarnych prowincji ani nie podjęto żadnych środków zapobiegawczych. Alarm wybuchł dopiero 12 bm., kiedy jednego dnia zmarło 8 noworodków. Mimo że niemowlęta przewieziono do szpitali w Neapolu, ratunek w wielu przypadkach okazał się spóźniony. Właśnie liczba śmiertelnych ofiar wzrosła do 15.

O rozmiarach obecnej tragedii świadczy fakt, że podczas epidemii cholery w 1973 r. w całym regionie Kampanii, którego częścią jest pro-

Prawica portugalska utrudnia

utworzenie nowego rządu

Największe spory nadal wywołuje sprawa podziału teksterialnych Przedstawicieli (mimo, że w tym czasie nie było już w Sejmie i tym także PPD), a Ruchem Sił Zbrojnych. Utrzymują się również różnice zdań na temat sytuacji

W kołach politycznych Lizbony zwraca się uwagę, że takie rozszere-
nianie PPD pozostają w jaskrawej
sprzeczności z warunkami porozu-
mienia o platformie wspólnych
działań, zawartego w kwietniu br.
między partiami politycznymi (w

W środe w Związku Radzieckim zyszteliono przy pomocy jednej rakety nośnej osiem sztucznych satelitów Ziemi typu „Kosmos”. Mają one numerację od 761 do 768. Wszystkie weszły na orbitę. Spuźniki wyposażone są w aparaturę naukową przeznaczoną do kontynuowania badań przestrzeni kosmicznej.

Ku lub niegdy zatrudni, odwiedzi
do szpitali.

Kancelarz Schmidt

(Dokończenie ze str. 1)

kretarza KC PZPR, Edwarda Gierka
z kancierzem RFN w Helsinkach.

Komunikat Totka

I LOSOWANIE

4, 10, 21, 31, 33
wyłosowana banderola: 021350
H LOSOWANE
4, 11, 15, 20, 22
wyłosowana banderola: 234746
P.P. Totalizator Sportowy zawiada-
nia, w zakładach Totalizato-
r z dnia 14 września 1975 r. stwier-
dzono:

Wyrzy głębokiego współczucia
Rodzinie z powodu zgonu

167.593 rozw. z 3 trafieniami - wygra-
ne po 14 zł
losowanie II:
1 rozw. z 6 trafieniami - wygra-
na 1.000.000 zł

5.555 rozw. z 4 trafieniami - wygrane po 406 zł. 105.102 rozw. z 3 trafieniami - wygrane po 22 zł.	DOWA, POP PZPR oraz PRACOWNICY I BENICSI "SPOLEMN" WSS ODDZIAŁ POLESIE w LODZI
PODZIĘKOWANIE Wszystkim, którzy oddali ostatni głos	Mgr inż., mgr inż. IRENIETADEUSZOWI ANTONOWI

FRANCISZKOWI
KOPLINOWI

ZONA UL. ŻEROMSKIEGO 113

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim, którzy nieśli pomoc w czasie choroby oraz wzięli udział w pogrzebie naszej jedynej, ukochanej Córki i Siostry

S. † P.

D. ANGIŁ DUKOWSKIEJ

a w szczególności: Ordynatorowi, Lekarzom i pozostałemu personelowi Oddz. VI Szpitala w Łagiewnikach, Kierownikowi Poradni Chorób Płuc, Lekarzom i Pracownikom Dypl. i Pracownikom Zespołu Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w Łodzi, Dyrektorowi i Pracownikom Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi, Koleżankom, Kolegom, Przyjaciółom, Rodzinie, Sąsiadom, Znamym serdeczne podziękowanie składają:

RODZICE I BRAT

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 16 września 1975 roku zmarł w wieku 84 lat

S. † P.

STEFAN NAZDROWICZ

Pogrzeb odbędzie się dnia 18 września 1975 roku o godz. 15 z

Pracownikiem Służby Zdrowia, Koleżankom z „Textilimpex”, Przyjaciołom, Uczestnikom pogrzebu

S. † P.

DR EKONOMI

**ANNY BOŻENNY
DRYL**

kaplicy Cmentarza Starego przy ul. Ogrodowej 43. ZONA, CORKA, SYNOWIE i POZOSTALA RODZINA	z d. KLUKA za okazanie wiele serca, za wy- razy wspolczucia, sklada serdecz- ne podziekowanie WDZIECZNA RODZINA
Naczelnikowi Wydzialu Ekspor- tu mgr inz. URSZULI SITEK wy- razy serdecznego wspolczucia z powodu smierci	Wszystkim, ktorzy wziali udzial w pogrzebie mojej Matki S. + P.

OJCA składają: DYREKCJA, RADA MIEJSCOWA, KOLEŻANKI i KOLEDZY ze ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU ODZIEŻOWEGO	EUGENII MANTERYS serdeczne podziękowanie składają: CORCA z MĘŻEM i DZIECIAMI

1

BUDUJEMY DRUGĄ ŁÓDŹ. Wymaga to nie tylko dużych nakładów, olbrzymich ilości materiałów budowlanych i pracy ludzkiej, ale także i placów budów. A prawdę mówiąc nie bardzo jest gdzie tę drugą Łódź wznosić. Chodzi przede wszystkim o teren uzbudowany. Nie też dziwnego, że wykorzystuje się każdą działkę, każde wolne miejsce, by wznosić jakiś nowy blok. Ta skrzętność, ta oszczędność powinna mieć jednak jakieś granice. Inaczej bowiem dojdziemy do wzniesienia współczesnych studzien między blokami. O ile studnie podwózkowe z Piotrkowskiej, Kilińskiego itp. to spuścizna historii, rzecz skazana na zagładę o tyle te nowe studnie — jeśli do nich dojdzie — nazwać można będzie wyłącznie piętrem naszych czasów. Tutaj już usprawiedliwień nie będzie.

Konkretny przykład. Dzwonią do nas Czytelnicy protestując przeciwko wznoszeniu w ich sąsiedztwie wieżowców (bo zasłoni się im np. widok na pola, bo będzie większy ruch itp.). Sprawdzając stan istniejącej dochodziliśmy bardzo często do wniosku, że każdy deklamuje o swoim przywiązaniu do miasta, każdy chciałby mieszkać w pięknej rozbudowanej Łodzi pod warunkiem jednak, że rozbudowywać się ona będzie wszędzie z wyjątkiem sąsiedztwa jego bloku.

Czytelnicy, którzy z Karłową do nas zadzwonili w podobnej sprawie mieli jednak rację. Chodzi o ulicę Kowieńską na zapleczu M. Fornalskiej. Na bardzo ciasnym placu wciśniętym pomiędzy trzy bloki wznosi się następny. Istniejące bloki to bloki niskie — pięciokondygnacyjne. Wznoszony aktualnie to jedenastokondygnacyjny gmach o wysokości 38 m. Staje (w tej chwili budowlany) montują pierwszą kondygnację w odległości tylko 20 metrów od każdego z trzech stojących starych bloków...

Kiedy budowlani rozpoczęli wykop pod blok, mieszkańcy bloku 44 A przy Fornalskiej (to jeden z zainteresowanych bloków) inteligentnie i błyskawicznie zorientowali się, że nowy gmach zasłoni im słońce. Nie tylko się zorientowali, ale potrafili i zadziałać...

W rezultacie — bardzo szybko — doszło do zmiany założeń urbanistycznych. Jak nam powiedziano na placu budowy — zrobiono drugi wykop — obracając fundamenty bloku o 90 stopni. Blok nowy, inaczej położony, nie przestając być uciążliwym dla mieszkańców (bo blisko) nie zabierze im jednak światła. Zasłoni natomiast świat mieszkańcom dwóch następnych bloków. A przypominamy, że blok ma 12-kondygnacji i stoi w odległości zaledwie 20 m od wszystkich trzech bloków... Istnieją polskie normy mówiące o odległościach między domami. Zależą one od wysokości domów, kierunku padania promieni słonecznych itp. Wydaje nam się, że w tym wypadku polskie normy zostały zlekceważone. Oczywiście wiemy, że papier cierpliwy i na papierze można wszystko udowodnić. Na planie sprawa wygląda, powiedzmy, wspaniale. Ale na placu! Trudno nam w tym wypadku zaprzeczać na plac budowy tych, którzy podpisali się pod tymi zmianami urbanistycznymi i tak, że w dostępnym na placu budowy egzemplarzu dokumentacji zmiany są naniesione, ale podpisu nie doszukaliśmy się. Zanim jednak odezwę się „nożyce”, radzimy zainteresowanym przejść się na plac budowy bloku 19 przy ul. Kowieńskiej.

Rzecz jednak nie tylko w bliskości bloku, nie tylko w zabranianiu promieni słonecznych. Jest jeszcze jedna sprawa bardzo istotna, tym razem dla przyszłych mieszkańców — nowo wznoszony blok, w pierwszej wersji miał on stać wzdłuż osi północ-południe. Mówiąc normalnym językiem oznacza to, że okna mieszkań wychodziłyby na wschód i zachód. Czyli, że wszystko w porządku. Byłoby tak, jak się powinno budować i jak się buduje w nowych osiedlach. Dopuszczają się możliwości wznoszenia bloków o oknach skierowanych na południe, czy północ w wypadku plomb, i tam gdzie nie można inaczej. Mieszkania są bowiem — mimo powiększenia metrażu — jeszcze raczej małe. Co oznacza na przykład ciśnie kuchnia, nagrzana słońcem od jednej strony do drugiej — nie każda gospodyni... Co znaczy nagrzany jedynie pokój w mieszkaniu np. M-2 w upalne letnie miesiące zrozumie tylko ten, kto to przeżywał... A po zmianach usytuowania nowego bloku (jest wznoszony wzdłuż osi wschód-zachód — zachód ma więc okna wychodzące na północ i południe) — połowa pokoi będzie miała światło słoneczne cały dzień druga połowa — nigdy. Aż 11 kuchni będzie wystawionych na nieustające działanie promieni słonecznych...

Zło jest tutaj jedno i zasadnicze: konieczność wykorzystywania w Łodzi pod budownictwo mieszkaniowe każdego centymetra kwadratowego uzbudowanego terenu. Tam gdzie są niedobory dochodzi najłatwiej do nieprawidłowości wszelkiego typu. Najprościej oczywiście byłoby nie wykorzystywać owego placu, zresztą małego, na budowę nowego bloku. Skoro jednak doszło do tego, przysłałoby się jednak nieco większą rozważa w „poprawianiu” sytuacji. W tym wypadku poprawiając w sposób względny lokalizację jednego bloku, pogorszono sprawę lokatom dwóch bloków, nie mówiąc o lokatorach nowego wznoszono.

Istnieje naszym zdaniem jedno jedyne wyjście z tego impasu: trudno oczywiście przy tym postępie robot apelować o zaniechanie budowy w ogóle. Możemy postuluwać zatrzymanie się w tej budowie na etapie kondygnacji... Tutaj oczywiście odezwę się budowlani, powiedzą na plac już wszystkie prefabrykaty, mają zorganizowane zaplecze i co najważniejsze przy obecnym napięciu licza na oddanie bloku 12-kondygnacyjnego a nie pięciu... a więc na większą ilość izb. Oni są rozliczani tylko z ilości izb a nie z faktu, że bloku nie buduje się tylko na jeden rok.

Przypominamy, że w tym domu i sąsiednich mieszkać będą ludzie dziesiątki lat. Za dziesięć lat nikt nie będzie nikogo witał patrząc w studnie powstałe między domami o dziesięć lat trudności z placami budów. Będzie tylko po prostu myślał o dzisiejszych budowlanych to samo, co my o przedwojennych. Mam tu na myśli nie tylko budowlanych, którzy dom montują, ale także architektów, którzy dom ustawiali na planie, tego który to poprawiał, tego który zatwierdzał, mam na myśli i inwestora. Mam także i na myśli Stowarzyszenie Architektów Polskich — Oddział Łódzki, który ostatnio jakoś niepokojąco przycichł...

Rozpisałam się tak szeroko o tym jednym przykładzie nie tylko dlatego, że sprawa jest istotna dla tamtejszych mieszkańców, ale dlatego, że jest istotna dla całej Łodzi. Głowy bym nie dała za fakt, że podobna sprawa przy istniejącym pośpiechu, potrzebach mieszkaniowych, braku placów budów, nie wyskoczy gdzieś indziej...

A na zakończenie przypominam, że normatywny urbanistyczny zakładający ciasną zabudowę osiedli przestał obowiązywać. Trzeba umieć z tego korzystać.

ALINA PONIATOWSKA

Bloku mieszkalnego nie buduje się na rok

W obecnej pieciolatce w rozwój i rozbudowę naszej gospodarki narodowej zainwestowano więcej niż w całym poprzednim dziesięcioleciu. Z tego nakłady inwestycyjne w przemyśle produkcyjnym środki konsumpcji wyniosły 220 mld zł, o 75 mld zł więcej niż pierwotnie planowano.

Rezultatem jest wzrost dostaw towarów na rynek o ponad 70 proc. Poprawiło się zaopatrzenie w dobra trwałe użytku. Rozszerzył się asortyment towarów, poprawiła ich jakość i przystosowanie do gustów konsumentów.

Tem postępowaniu można było zauważyć na tegorocznych międzynarodowych targach konsumpcyjnych w Poznaniu, będących jedną w swoim rodzaju wirtuozą wystawy naszego kraju na tak dużą skalę. W Poznaniu można było tym dokonywać ocen w bezpośredniej konfrontacji z osiągnięciami innych krajów. Właśnie na tle ofert naszych bliźszych i dalszych sąsiadów, a także zupełnie dalekich nam państw, możemy wyrobić sobie zdanie o tym, co osiągnęliśmy w czasie minionych pięciu lat.

W dziedzinie produkcji dóbr konsumpcyjnych dokonaliśmy poważny postęp. Widać to np. z barwnej, gustownej i różnorodnej ekspozycji przemysłu lekkiego.

RYNEK KONSUMENTA

mówią o tym oferty przemysłu maszynowego i innych branż.

Ala sam widok np. sporej białej czy najnowszej model samochodu, czy najnowszego modelu gospodarstwa domowego nie wystarcza. Trzeba w tym miejscu sięgnąć do suchych liczb, które najlepiej oddają istotę rzeczy. Zaczniemy od przemysłu lekkiego, na który w tej 5-letce przeznaczono ok. 70 mld zł.

Dostawy z fabryk tej branży stanowią w tym roku ponad 20 proc. całości rynkowych dostaw. Produkcja niektórych wyrobów — jak np. dywanów i chodników — zwiększyła się w br. o ponad 83 proc. w porównaniu z 1970 r., a wyrobów dziewiarskich — o prawie 75 proc. Przybywa nam tylko towarów, ale zwiększa się ich asortyment i poprawia jakość. Przemysł dziewiarski coraz częściej stosuje np. nowe rodzaje przędzy, w przemyśle włókienniczym systematycznie zwiększa się udział tkanin szlachetnie wykoń-

Nad Wytycznymi na VII Zjazd PZPR

Srednia placa w Polsce wyniesie w bieżącym roku około 3500 złotych i będzie o ponad 1200 zł wyższa niż pięć lat temu. O stopie życiowej decyduje jednak nie tyle sama grubość portfela, ile rodzaj, ilość i jakość towarów, jakie możemy nabyć, po opłaceniu kosztów utrzymania. Zależy od zaopatrzenia rynku w artykuły nazywane konsumpcyjnymi.

czonych (niekurek, wódek, wódek itp.). W dostawach stałe rośnie udział towarów nowych.

Kolejnym potentatem w dziedzinie dostaw rynkowych jest przemysł maszynowy. Znakomita większość w dostawach tego resortu stanowi sprzęt zmechanizowany dla gospodarstw domowych, a więc lodówki, pralki, odkurza-

ich niewiele (65 tys. rocznie) i nie przewidywano korekt tej gałęzi produkcji. Zmiana polityki gospodarczej po 1970 r. uwzględniła życzenia społeczeństwa w tej dziedzinie. Zwiększono znacznie produkcję samochodów w warszawskiej fabryce na Żeraniu. W Bielsku Białym i Tychach trwa rozbudowa fabryk samochodów małosilnikowych.

Docelową zdolność produkcji na przedsiębiorstwach w Bielsku Białym wyniesie 200 tys. sztuk „Fiatów 126p” rocznie. W tym roku fabryka opuści już 35 tys. tych samochodów, a także 36 tys. „Syren”. Łącznie z produkcją FSO na Żeraniu produkcja samochodów osobowych w Polsce wyniesie w tym roku ponad 200 tys. sztuk, z czego na rynek przeznaczą się ok. 102 tys. Zaopatrzenie uzupełnia dostawy samochodów importowanych.

Przewidywany dalszy, szybki rozwój motoryzacji sprawdza się do tego, że w 1980 roku na jeden samochód przypadnie w Polsce 30 osób, a w roku 1990 — 7 osób. W skali światowej nie są to dane imponujące, ale trzeba pamiętać o późnym starcie Polski w tej dziedzinie produkcji rynkowej. O dużym — mimo wszystko — postępie — może świadczyć fakt, że pięć lat temu na jeden samochód przypadało w Polsce 60 mieszkań-

Podjęty w bieżącej pięciolatce wysiłek inwestycyjny na rzecz rozwoju produkcji rynkowej — choć przyniósł bardzo wyraźny wzrost dostaw — nie dał jeszcze pełnego rezultatu. W szeregu dziedzin rynek jest nadal rynkiem producenta a nie — jak powinno być — konsumenta. Wiele obiektów jest w budowie. Zostaną oddane do seryjnej produkcji w latach następnych i dopiero wówczas spodziewać się można istotnej poprawy. Budowane obecnie fabryki nie będą zresztą jedyną bazą produkcyjną dla potrzeb handlu wewnętrznego. Na unowocześnienie i rozwinięcie produkcji artykułów o wysokich walorach użytkowych przeznaczono zostaną w następnym 5-leciu kolejne środki.

Dają temu wyraz Wytyczne Komitetu Centralnego na VII Zjazd PZPR, które na jednym z pierwszych miejsc wśród celów społecznych i gospodarczych przyszłego pięciolatka stawiają podwyższenie poziomu życia i zaopatrzenia rynku.

Dla osiągnięcia tego celu potrzebne będą nie tylko nowe inwestycje, choć bez nich nie można się obejść. Równie ważna sprawa jest lepsze niż dotychczas wykorzystanie naszego małego w postaci nowoczesnych maszyn i urządzeń, o które wzbogacił się nasz kraj. Praktyka wykazała, że na tych właśnie nowych urządzeniach można produkować również towar zys, nie znajdując nabywców i zalegających potem magazynów fabryk i półki sklepów.

Tak więc do nowych lub zmodyfikowanych fabryk dodać musimy jeszcze solidną robotę wszystkich pracowników.

SUKCESY OSTATNICH LAT

Każdy z nas na własny sposób ocenia dorobek ostatnich lat i każdy przykłada do niego inną miarę. Dla młodego małżeństwa miarą osiągnięć będzie np. możliwość łatwiejszego zagospodarowania mieszkania, dla pracowników przemysłu lekkiego nowoczesne maszyny, lepsze warunki pracy, dla spracowanej, steranej życiem kobiety — wcześniejsze przejście na emeryturę.

Jedno jest niewątpliwe, bezsporne — bilans dokonanych ostatnich pięciu lat przewyższa wszystko co robiliśmy w całej historii Polski Ludowej. Możemy o tym przekonywać się sami na każdym kroku, ocenia to z uznaniem cały świat, mówiący i piszący o Polsce, jako o kraju dynamicznego, harmonijnego rozwoju, imponującego rozmachem podejmowanych przedsięwzięć.

Włączając się w nurt zapoczątkowanej na XVIII Plenum KC PZPR dyskusji przed VII Zjazdem partii nasza gazeta pragnie udostępnić swoje łamy wszystkim Czytelnikom. Zapraszamy do dyskusji pod hasłem

SUKCESY OSTATNICH LAT

Piszcie do nas, Drodzy Czytelnicy, co uważacie za swój i kraju największy sukces? Jak pomnożyć i wzbogacić nasz ogólnonarodowy dorobek, na który składa się przecież dorobek poszczególnych miast, wsi i osiedli?

Zapraszamy do dyskusji. Czekamy na Wasze listy. Najciekawsze wypowiedzi będziemy publikować na naszych łamach, odpowiednio je honorując.

Z UKOSA Brak podstaw?

PAŃSTWO P. Z UL. KŁO-
NOWEJ, we wrześniu ub. r. sta-
li się posiadaczami takiego ra-
tyasu, jak telefon. Korzystali z
niego umiarkowanie, lecz mimo
to rachunki rosły z miesiąca na
miesiąc w zaskakującym tem-
pie. Miał ten wyczał nawet
wtedy, gdy państwo P. bawili
na urlopie, a ich pociecha na
zimowisku.

W lutym br. pani P. napisała
wiele podanie do Urzędu Tele-
fonów Miejsowych, prosząc o
wykrycie przyczyn tego niezbyt
milo dla niej zjawiska. Odpo-
wiedzi, jak przysłało na ugrun-
towane, w niektórych urzędach
obyczajne, nie otrzymała. Po nie-
słuchaniu więc kolejnego po-
danie. Tym razem poszukiwano
i już po 6 tygodniach dowie-
dziano, że Urząd po dokła-
dnym sprawdzeniu układu obli-
czającego rozmowy, linii połą-
czeniowej oraz dokumentów ra-
chunkowych, stwierdził, że wszy-
stko jest w porządku, i że wo-
bec tego brak podstaw do zmia-
ny wysokości rachunków lub do
udzielenia bonifikaty.

Od tej chwili państwo P. za-
częli skrupulatnie liczyć rozmowy,
a gdy kolejny czerwcowy ra-
chunek osiągnął astronomicz-
ną sumę 351 złotych, napisali
do nas prosząc o radę, ale taką
która pozwoliłaby im nie ogła-
szać bankructwa zachować te-
lefon.

Tym razem rozpatrywanie
skargi zajęło Urzędowi aż 7 tygod-
ni, za to rezultat okazał się lep-
szy od poprzedniego. Przyna-
mniej dla państwa P. Urząd
stwierdził bowiem wadliwe dzia-
lanie układu obliczającego roz-
mowy telefoniczne i obniżył
państwu P. opłaty za maj, czer-
wiec, lipiec i sierpień do zło-
tych 100 — czyli do wysokości
opłaty za abonament.

Nasza Czytelniczka, a zarazem
abonentka przyjęła do rozwa-
żania z wdzięcznością, gdyby nie
drażył ją robak niepewności.
Skąd też w sierpniu Urzędowi
udało się ustalić, że układ uszko-
dził się akurat w maju? Czyż-
by dlatego, aby nie podważać
opinii wydanej przez kwietnio-
wych ekspertów. (h)

NTU 303-04
odpowiada
w godz. 10-11

URLOP PO ARESCIE

H. S. Jako kierowca, miałem
w ubiegłym roku wypadek sa-
mochodowy. Od 7 maja do 15
czerwca leżałem w szpitalu, o-
trzymując zasiłek chorobowy.
Potem do 28 października, tj.
do dnia rozprawy sądowej —
przebywałem w areszcie śled-
czym. Wyrok zapadł skazujący,
z zawieszeniem wykonania kary.
6 listopada podjąłem pracę w
tym samym przedsiębiorstwie.
Kadry twierdzą, że utraciłem
ciągłość i muszę rok przepracować,
żeby uzyskać urlop. Czy
słusznie?

RED.: Zgodnie z ustawą z
29. IV. 1969 r. o pracowniczych
urlopiach wypoczynkowych (Dz.
U. nr 12, poz. 85) o wymiarze
urlopu decyduje okres zatrud-
nienia: — albo w tym samym
zakładzie bez przerwy, lub z
przerwaniami nie dłuższymi, niż
3 miesiące, — albo w różnych
zakładach pracy, lecz pod wa-
runkiem, że między rozwiąza-
niami stosunku pracy z jednym
zakładem, a zawarciem umowy
o pracę z drugim, nie upłynął
okres dłuższy, niż 3 miesiące.
Gdy przerwa w zatrudnieniu
była dłuższa, niż 3 miesiące, o-
kresów przed tą przerwą, nie
dolicza się już do okresów za-
trudnienia, od którego zależy
wymiar urlopu.

Od tej zasady są jednak wy-
jątki. Otóż jedną z przyczyn,
usprawiedliwiających przekrocze-
nie przerwy w pracy i uzasad-
niających tym samym doliczenie
poprzedniego okresu pracy, jest
areszt tymczasowy, ale tylko w
przypadku jeśli postępowanie
karne zostało umorzone lub za-
padł wyrok uniewinniający (§1
ust. 3 rozporządzenia Rady Mi-
nistrów z dnia 8 maja 1969 r.
Dz. U. nr 14, poz. 100).

W pana sytuacji areszt tym-
czasowy trwał ponad trzy mie-
siące i zapadł wyrok skazujący,
z zawieszeniem kary przed
aresztowaniem, nie można doli-
czyć do czasu pracy, po odbyciu
aresztu tymczasowego. (g)

WYNAGRODZENIE NA ĆWICZENIACH

T. K.: Zostałem powołany na
ćwiczenia wojskowe w III de-
kadzie czerwca, łącznie na 20
dni. Chciałem się dowiedzieć,
ile procent wynagrodzenia przy-
sługuje mi za ten okres, jeśli
mam na utrzymaniu dziecko.
Dla ścisłości zaznaczam, że zo-
na również pracuje, lecz zarab-
ia trochę mniej, niż ja.

RED.: Pracownik powołany
na ćwiczenia wojskowe zgodnie
z rozporządzeniem Rady Mi-
nistrów z 22. listopada 1968 r.
zachowuje prawo do pełnego
wynagrodzenia od zakładu pra-
cy, nie dłuższego jednak, niż
do końca miesiąca kalendarzowego,
w którym rozpoczął odbywanie
tej służby. W następnych mie-
siącach wynagrodzenie zależy od
liczby osób pozostających na je-
go częściowym lub całkowitym
utrzymaniu.

W sytuacji rodzinnej w jakiej
znajduje się pan, zakład jest
zobowiązany wypłacić mu 60
proc. wynagrodzenia. (h)

Do naszej redakcji zwró-
ciła się z prośbą o zaintereso-
wanie się ich sprawą, gru-
pa nauczycieli, która w
swoich szkołach kieruje —
oczywiście społecznie —
akcją „szklanka mleka”.

P racy tej poświęcają co-
dzienne prawie 2 godziny.
Bo nie polega tylko i wy-
łącznie na zbieraniu od
uczniów pieniędzy i prowadzeniu
listy, czy wszyscy z nich mleko te-
go dnia wypili. Utrzymują z Okre-
gowej Spółdzielni Mleczarskiej sta-
ły kontakt. Interwenują, jeśli na
czas mleka nie dowieziono. Nadzo-
rują personel kuchenny, aby na
dużej przerwie, mleko było uczniom
podane.

Tymczasem — jak twierdzą na-
uczyciele, którzy na ten właśnie
temat z nami rozmawiali — Okre-
gowa Spółdzielnia Mleczarska —
ich pracy nie dostrzega. Nigdy je-
szcze żaden z nich nie otrzymał,
choćby symbolicznej nagrody, be-
dącej drobną rekompensatą za ich
trud.

Nauczyciele, zajmujący się np.

Zapomniano o popularyzatorach?

organizacja spółdzielni uczniow-
skich, bądź szkolną kasą oszczęd-
ności, otrzymują co roku jakieś
nagrody, nierzadko nawet pienię-
żne. Podobnie rekompensują na-
uczycielski trud — dyrekcje łódz-
kich teatrów. Za organizację spek-
takli szkolnych.

Prezes Zarządu Okręgowej Spół-
dzielni Mleczarskiej w Łodzi za-
pewnia nas, że na akcji „szklanka
mleka dla ucznia” bardzo im zale-
ży. Dowodem tego jest czołowa lo-
kalka, jaką zajmują w kraju. Trzy
lata temu Spółdzielnia dostarczała
do łódzkich szkół 509 tysięcy lit-
rów mleka. A w minionym roku
szkolnym — 1.560 tysięcy litrów.
Dla tych szkół, gdzie mleka wypi-
ja się najwięcej, ufundowano na-
grody rzeczowe za 30 tys. złotych.
Co roku też przeznacza się 5 tys.

zł na nagrody w tematycznym kon-
kursie plastycznym.

Ponadto Spółdzielnia wyposażała
niektóre kuchnie szkolne w garnki,
kubki, łyżki, wazowe. W ub. roku
na tego rodzaju zakupy wydała
przeszło 90 tys. zł.

Ale o nagrodach dla tych wy-
chowawców, którzy całą tą akcją
kierują — chociaż Spółdzielnia od-
nosi się do nich z ogromnym sza-
cunkiem i uznaniem — rzeczywi-
ście nie pomyślano. Na szczęście,
jest to sprawa do załatwienia. Wła-
dze spółdzielczości mleczarskiej za-
stanowią się nad tym, w jak spo-
sób usatysfakcjonować i choć w
części wynagrodzić trud i pracę
nauczycieli, popularyzujących wśród
młodzieży szkolnej — codzienną
potrzebę picia mleka.

Giz.

DBAJMY O ŁÓDŻ

Lubie się przejść po mieście i
co spotykam? W parkach porze-
wacane ławki, porożwalane po-
jemniki na śmieci, pełno papie-
rosów, a nawet i butelki po wi-
nie, tuż obok pojemników. A uli-
ce w tak dużym mieście jak
Łódź? Wychodzi się z tramwaju i
wyrzuca się bilety na ulicę. Idąc
dalej niedopałki papierosów, pu-
ste opakowania po nich, puste
pudełka po zapachach. Wychodząc
ze sklepu wyrzuca się kwitki z
kasy, opakowania po spożytych
ciastkach, patyczki po lodach, opa-
kowania po cukierkach. Wszystko
na ulicach można zobaczyć, mimo
że jest tyle pojemników. A jak
wyglądają trawniki? Przechodząc
z jednej strony ulicy na drugą
idzie się na skróty przez trawnik.
Depcze się je bez zastanowienia.
Ze są wydeptane, to nie takiego.
nikt nie ponosi odpowiedzialności.
Sa i ludzie kulturalni, ale tych
jest znacznie mniej. Nie za-
biera się w tej sprawie głosu, gdyż
w razie zwrócenia uwagi spotykają
się z obelgami i ordynarnymi wy-
zwiskami. Wandale sieją „łacinę”
bez względu na ich wiek.

Często wyjeżdżam służbowo do
innych miast w Polsce. Jestem
zachwycony ich wyglądem, ładem
i porządkiem, pięknie ukwiecony-
mi ulicami. Nikt tych kwiatów
nie wyrzywa, nie depcze po traw-
nikach, nie zaśmieca ulic. Nie też
dziwnego, że właśnie Łódź zdo-
łała sobie nazwę „miasta bruda-
sa”, jak nazywała ją ci, którzy
chciał raz ją odwiedzić.

Osiadłem się w tym mieście w
1946 r. ale nie mogę przyzwyczaić
się do tych brudów, dewastacji,
niszczenia tego co nie jest niby
ich własnością. Lekceważenia oby-
wateli, którzy dbają o zieleń i
czystość miasta. Oni — jednak
wrzeszczą wandalę — sa od tego
żeby sprzątać, gdyż za to im się

placi. Jeśli to wszystko pisze, to
dlatego, że o miasto w którym
mieszkamy powinniśmy dbać
wszyscy, gdyż tak porządek jak
i brud świadczą o naszej kulturze,
o nas mieszkających tego miasta. (w)

ALEKSANDER KURPIŃSKI

RATUJMY STARY PARK

W ubiegłym tygodniu na ła-
mach „Dziennika” ukazał się
apel o wskazywanie wolnych
miejsc które można zazielenić i
zadrzewić. Piękna to akcja i wła-

czając się do niej ze swej strony
chciałbym wskazać teren już za-
zieleniony i zadrzewiony, tyle że
w stanie kompletnego zaniedbania.
Znajduje się on w rejonie ulicy
Telefonicznej i Plenu, gdzie jest
płaski kilkukierunkowy park pe-
łen wieloletnich drzew, z dwoma
nie zaliczonymi przez ście-
ki stawami. Myślę, że można by tu
stworzyć piękny ośrodek wypo-
czynkowy, a tymczasem stare nie
pielegnowane drzewa wala się i
usychają, a stawy pełne są szla-
mu, gałęzi i gnijących liści.

Przyjeżdżcie, zobaczcie a może
uda się uratować i zagospodaro-
wać ten uroczy zakątek Łodzi. (h)

Stala czytelniczka

OSOBLIWI BLOK

Mieszkam w bloku przy ul.
Mazurskiej 44/46. Jest to osobliwy
budynek nie tylko dlatego, że ma
dziesięć klatek, lecz dlatego, że
tylko 4 klatki są otykowane, a
6 nie. Na pozostałych ciagle ktoś
zakłada rusztowania, a kiedy do
akcji włączają się i lokatorzy, za-
staniają okna w swych mieszka-
niach, rusztowania wraz z ekipą
tynkarzy gdzieś znikają na długi
czas.

Ponieważ zabawa trwa już pół-
tora roku, doszczętnie zburzyła
wszystkim. Do kogo jednak ma-
my odwoływać się nie wiemy, bo
część bloku jest spółdzielcza, a
część kwatunkowa. (h)

D. K.

LOWY NA TENISÓWKI

Od dłuższego czasu szukam dla
syna pierwszoklasisty tenisówek roz-
miar 11-12. Usłyszałem, że po-
dobno są zawsze w sklepie „Sto-
milu” przy ul. Zachodniej poje-
chalem tam. Zastanem stojące
bezcennie ekspedientki i tłum
klientów beznadziejnie grzebiących
w kołach zapelnionych białymi te-
nisówkami z jednej nogi. Na py-
tanie czy sklep dysponuje poszu-
kiwanym przeze mnie numerem,
ekspedientka wzruszyła ramionami
mówiąc — proszę sobie poszu-
kać.

Zawsze byłem przekonany, że
każda innowacja niesie za sobą ja-
kieś usprawienie. Tymczasem
dotąd nie moge pojąć, że co i
komu dają kołce z klebowiskiem
pojedynczych pantofli, w których
aż do dna musza grzebać stowa-
ni, klienci aby wyłowić coś dla
siebie. (h)

Zdzisław Z.

Wydział Gospodarki Komunalnej wyjaśnia...

W związku z licznymi zapytania-
mi w sprawie opłat za powierzchnię
ponadnormatywną — Urząd
Miasta Łodzi — Wydział Gospodarki
Komunalnej i Spraw Lokalowych
przesłał nam aktualną wykładnię
tego zagadnienia. Brzmienie na-
stępujące: „Najemcy opłacają czyn-
sz według stawek określonych w
tabeli nr 1 stanowiącej załącz-
nik do rozporządzenia Rady Mini-
strów z dnia 20 lipca 1965 r. w

sprawie czynszów za lokale miesz-
kalne (Dz. U. nr 35, poz. 224) opła-
cają jednak czynsz najmu według
stawek określonych w tabeli nr 2
za nadwyżkę powierzchni miesz-
kalnej, o ile nadwyżka ta obejmuje
co najmniej powierzchnię naj-
mniejszego pokoju w zajmowanym
przez nich mieszkaniu. W takim
przypadku czynsz wg tabeli nr 2
oblicza się od całej powierzchni
ponadnormatywnej, a nie od po-

wierzchni tego najmniejszego po-
koju. Np. lokal składa się z 2 po-
koi i innych pomieszczeń. Z tego
jeden pokój posiada 20 m kw.,
drugi 17 m kw., w lokalu tym mie-
szka jedna osoba. Nadwyżka po-
wierzchni mieszkalnej wynosić be-
dzie 27 m kw.

Do obliczenia powierzchni po-
nadnormatywnej przyjmuje się po-
wierzchnię mieszkalną, a nie użyt-
kową mieszkania to znaczy po-
wierzchnię samych izb mieszkal-
nych, bez kuchni, korytarza, łazienki
i ubikacji i szaf.

Dla ustalenia nadwyżki powier-
szchni, za którą czynsz powinien być
opłacany według stawek tabeli nr 2
przyjmuje się górną granicę
norm zaludnienia tj. 10 m kw. na
osobę. (h)

w LISTACH podpowiedziane

J echalam ubiegłej niedzieli „czter-
nastka”. Wagon był stary, ale czy-
sty, górne szyby opuszczone jako-
że wrześniowe słońce tego dnia
dobrze przegrzewało, pasażerowie zgo-
dnie i sobie życzliwi — no, jednym
słowem, sielanka.

Zaniepokoiło mnie dopiero zachowanie
trojga młodych: dwóch wyrostków i
dziewczyny, ich zbyt głośny śmiech i
znaczące spojrzenia jakimi sygnalizowali
sobie coś, co działo się ponad naszymi
głowami. Spojrzałam i ja w tę stronę
i zobaczyłam przyczynę uciechy weso-
ków. Nad miejscami przeznaczonymi dla
inwalidów oraz osób podróżujących z
małymi dziećmi na rekach widniały po-
kancerowane żółte napisy, z których
jakis tubyleczy hotentot powycinał dla
draki poszczególnie słowa.

„Miejsce dla osób... na rekach”. „Miej-
sce dla... lidy”. — Z czego się tak cie-
szycie, a może to wasze dzieło? — zwró-
ciłam się do chichoczących osłków. Kie-
dy wysiedli, mój sąsiad z przeciwka ma-
chnął tylko ręką, radząc mi, abym dała
spokój „bo i tak nie ma na tych chu-
liganów i obiboków siły”.

Na szczęście nie wszyscy tak myśla-
li i czynili. Gdyby było inaczej, nie by-
libyśmy tym, czym jesteśmy. Szybko i
coraz pomysłniej rozwijającym się kra-

jem, równającym do najnowocześnie-
szych pod względem myśli i techniki,
pracowitości i dorobku, prawowistości
i porządku.

Nie znaczy to jednak, że wszyscy w
tym jednakowym mają swój udział. Ze
nie ma już wśród nas ludzi takich jak
owi wesołkowie lub wandalę z żyletka
— walkoni i chuliganów, jak ów pasa-
żer z tramwaju biernych i z kłapkami
na oczach, pilnujących swojego, ale obo-
jętnych na dziejące się obok nich zło,
zamkniętych w wąskim kręgu oso-
bistych spraw jak ślimak w skorupie,
nawet wówczas gdy ich ingerencja, kry-

tyka czy pomoc jest jak najbardziej po-
trzebna.

— Kogo możemy dziś nazywać praw-
dziwym obywatелеm? — pisał nie tak
dawno jeden z naszych Czytelników. —
Czy takiego, który tylko nie wadzi ni-
komu czy też tego, który oprócz swej
dobrej i sumiennej pracy ma oczy otwar-
te na wszystko, widzi i pomaga napra-
wiać błędy, nie waha się zwrócić innym
uwagi i pouczyć ich gdy trzeba, ma od-
wagę skrzytykować i przeciwdziałać się
zjawiskom wandalizmu i nierobstwa,
marnotrawstwa i niegospodarności, la-
mania dyscypliny pracy, bałaganiarstwa
i nieporządkom rozumiejąc, iż właśnie

taka swa postawa aktywizuje i wycho-
wuje innych? Bierność w stosunku do
tego co jest nasze i wspólne, co wa-
runkuje nasze społeczne dziś i jutro
uważam za szczególnie ujemne zjawisko
jako, że w konsekwencji pomaga pona-
szyć się bezkarnie tym wszystkim po-
zostającym starej mentalności w rodzaju
fałszywego poczucia koleżeństwa i lojal-
ności, które niejeden już nawet wy-
kroczenia stały się pożywką.

Na pewno nie tylko ów Czytelnik —
a są na to liczne również i w redak-
cyjnej poczcie dowody — jest tego zda-
nia. Świadomość, że ty i ja, że my wszy-

CZŁOWIEK W NOWOCZESNYM OSIEDLU MIESZKA-
NIOWYM — STANOWI PRZEDMIOT ZAINTERESOWA-
NIA SOCJOLOGÓW I PUBLICYSTÓW. OGŁADA GO
SIĘ, I PRZESWIETLA ZE WSZYSTKICH STRON, WA-
ZY JEGO ZAINTERESOWANIA I PRZYWYCZAJENIA.
NOTUJE ZAAWANSOWANIE PROCESU ADAPTACY-
JEGO, OKREŚLA STOPIEN INTEGRACJI. PODSUWA
POŻĄDANE WZORCE, WSKAZUJE NIEODSTRZEŻONE
MOŻLIWOŚCI. OTACZA SZEREGIEM URZĄDZEŃ SO-
CJALNYCH, ZIELENIĄ I KWIATAMI.

M niej zainteresowania przejawiają natomiast wszyscy czło-
wiekiem zamieszkałym w starej, pamiętającej ubiegły
wiek czynszowce — choć domy z tzw. starych zasobów
stanowią wciąż jeszcze poważny procent naszej sub-
stancji mieszkaniowej. W Łodzi — plus minus 50 proc. A, że ten
brak dostatecznego zainteresowania wykazują w równym stop-
niu i administracja, stare domy stają się niepostrzeżenie coraz
gorszymi, tworząc zle diełnice pozbawione nie tylko wygody i
szerszego oddechu ale i perspektyw. Jeśli zaś w dodatku w sta-
rym domu jakieś urządzenie ulegnie awarii, lub zaczyna się
myśleć o jego rozbiorze, los zamieszkałych w nim lokatorów
staże się nie do pozafroszczenia.

Ilustrują to najlepiej wypowiedzi samych lokatorów. Pisze —
pani B. P. z ul. Sterlinga 23: — W październiku ub. roku, gdy
zgłosiliśmy słabe ciśnienie gazu, wysłannicy gazowni stwierdzili
uszkodzenie przewodów i wyłaczili dopływ gazu, uzależniając
ponowne podłączenie od naprawy, względnie wymiany prze-
wodów. Od października do dziś gotujemy więc na turysty-
cznej kuchence gazowej. Piecemy w prochu, a kapiemy się
w znajomych przepłatając te czynności stałymi interwencjami
w administracji, gdzie raz słyszymy — że naprawa tuż, tuż, a in-
nym razem, że gazu nie będziemy mieli już nigdy, bo dom
przeznaczono w najbliższej 5-lacie do rozbioru.

W domu przy ul. Piotrkowskiej 199 od przeszło roku proble-
mem nr 1 jest woda zalewająca wszystkie piwnice. U 80-latnie-

W starym domu

go rencisty pana T. G. z ul. Teofilowskiej 54 dach jest bez
papy, bo tę w kwietniu br. zerwała wiosenna wichura.
W efekcie pierwszego kataklizmu mieszkający domu przy ul.
Piotrkowskiej 199 niczego poza węglem nie mogą trzymać w swoich
piwnicach zaś pan T. G. choć po pierwszym popole otrzymał
odškodowanie z PZU nie jest w stanie odmalować mieszkania,
bo przez dziurawy, jak sito dach, woda przez całe lato lała się
ciurkiem do jego pokoiu.

Skorodowanie przewodów, zerwanie papy przez wichurę, czy
przenikanie wody przez ściany budynku nie są kataklizmami,
które pojawiły się dopiero w naszych czasach. Bywały i daw-
niej i nikt przed nimi nie kapitulował, a wręcz przeciwnie mo-
żliwie najszybciej usuwał skutki awarii, aby nie zwiększać szkód
i nie narażać się na poważniejsze remonty i koszty.

Dziś jednak w dobie wiskiej specjalizacji nawet najdrobniej-
sze reperacje i remonty stają się rzeczą mocno skomplikowaną.
I trwają niejednokrotnie już nie miesiące, lecz lata. A trwały-
by na pewno o wiele dłużej, gdyby udręczeni lokatorzy bez-
ustannie nie naprzykrzali się administracji, a ta wykonawcom,
władcom dzielnicowym i komu się tylko da. Dlaczego? Wy-
mowna odpowiedź daje na te pytania wyjaśnienia, przesłane
nam na skargi wymienionej wyżej trójki czytelników.

Pisze — Łódzkie Przedsiębiorstwo Usług Motoryzacyjno-Trans-
portowych „Pumot” — administrator domu przy ul. Teofilow-
skiej 54. „Od daty zawarcia umowy na roboty dekarskie to
jest od 30 sierpnia 1974 r. prowadziliśmy z wykonawcą —
Przedsiębiorstwem Usług Remontowo-Budowlanych, ul. Hutowa
44 ciągłą korespondencję, gdyż mimo naliczania kar umownych
i skarg składanych do jednostki nadzorczej nie kwapił się ono
do podjęcia pracy. W efekcie dachy budynków produkcyjnych
„Pumotu” oraz dom w którym mieszka pan T. G. ulegają dal-
szej dewastacji (po interwencji redakcji dach na budynku przy
ul. Teofilowskiej 54 został wreszcie naprawiony).

Od usunięcia wody z posesji przy ul. Piotrkowskiej 199 nie
odłączyła się też dyrekcja PGM. Jak wynika bowiem z tej ze-
szłorocznego pisma po przedkładzie technicznym i stwierdzeniu,
że przyczyną zalewania piwnic są wody gruntowe zleciała wyko-
nanie dokumentacji projektowo-kosztowej na odwodnienie
piwnic. Ponieważ przez cały blezacy rok lokatorzy nie dawali
znaku życia sadziliśmy, że i dokumentacja jest gotowa i pi-
wnice odwodnione. Tymczasem przed dwoma tygodniami znów
podnieśli alarm. Tym razem w PGM nie usłyszeliśmy już nie
o dokumentacji i wodach gruntowych. Podano nam bowiem zgo-
ła odmienną wersję, a wianowicie, że przyczyną zła leży gdzie
indziej, w prywatnej posesji pod numerem 197, w której policy
przewody wodno-kanalizacyjne. Toteż dopóki Prywatne Zrzesze-
nie Właścicieli Nieruchomości nie naprawi przewodów, PGM nie
podejmie żadnych prac, gdyż miałyby się to z celem.

Największe zamieszanie sprawił jednak problem poruszony
przez panią B. P. z ul. Sterlinga 23. Jeszcze bowiem w czerwcu
br. Wydział Gospodarki Komunalnej i Przestrzennej Urzędu
Dzielnicowego Łódź-Śródmieście zwracał się z oficjalnym pi-
smem do dyrekcji PGM o spowodowanie opracowania w jak naj-
szybszym terminie dokumentacji na wymianę instalacji gazo-
wej oraz przystąpienie do jej wykonania, dodając — „z uwagi na
trudną sytuację w której znaleźli się lokatorzy, sprawa wymia-
ny instalacji gazowej jest konieczną i nie cierpiącą zwłoki”.
Po czym, gdy lokatorzy nabrali już nadziei, że skończy się ich
kłopoty Urząd Dzielnicowy powiadomił ich w bm., że wobec
zamierzonej rozbioru w/w budynku wymiana skorodowanej
instalacji nie będzie wykonana. I że PGM Łódź-Śródmieście
otrzymał polecenie wyposażenia wszystkich mieszkań w kuchnie
wełnowe.

Obraz remontowej rzeczywistości, który wyłonił się z zapre-
zentowanych wyżej relacji lokatorów i oficjalnych wypowiedzi
przedsiębiorstw i instytucji budzi zrozumiały niepokój. Jakże
bowiem może być inaczej, skoro tyle w nim nieprzemyślanych
decyzji, pochopnych ustaleń, cieni i bezdrożnych.

A. KULPIŃSKA

Miejsce dla... lidy

tyka czy pomoc jest jak najbardziej po-
trzebna.

— Kogo możemy dziś nazywać praw-
dziwym obywatелеm? — pisał nie tak
dawno jeden z naszych Czytelników. —
Czy takiego, który tylko nie wadzi ni-
komu czy też tego, który oprócz swej
dobrej i sumiennej pracy ma oczy otwar-
te na wszystko, widzi i pomaga napra-
wiać błędy, nie waha się zwrócić innym
uwagi i pouczyć ich gdy trzeba, ma od-
wagę skrzytykować i przeciwdziałać się
zjawiskom wandalizmu i nierobstwa,
marnotrawstwa i niegospodarności, la-
mania dyscypliny pracy, bałaganiarstwa
i nieporządkom rozumiejąc, iż właśnie

scyl i każdy z osobna decyduje o tym
jaki jest i będzie nasz byt, jak będzie
nam się żyło i powodziło, nie jest obca
olbrzymiej większości naszego społeczeń-
stwa. Czasem jednak nie na tyle gło-
boko, by pomagając unocnić sobie zasieg
wynikających stąd zadań i obowiązków.
Jak bowiem oceniać się winien pracow-
nik, który wykonuje wprawdzie normę
ilościową w czasie swej dziennej robo-
czej, ale nie dość przykładną wagą do ja-
kości produkowanych przez siebie wyro-
bów? Albo kierownik robót, który w
pogoni za planem, a co z tym się wiąże
i za własną premią, nie znajduje czasu
dla należytego przygotowania i organiza-

cją materiałowego zaplecza?
Obaj uważają się zapewne za dobrych
pracowników, a tymczasem skutki ich,
umykających kontroli nadziedbań są oczy-
wiste i dotkliwe. W przypadku pierw-
szego skutkiem przedostawiania się na
rynek towarowych bubi, w przypadku
drugiego — są przyczyną zakłóceń ko-
operacyjnego cyklu produkcyjnego i cza-
sowych „poślizgów”.

Nie są to na pewno zaniedbania бага-
telne w sytuacji, kiedy potrzeba nam co-
raz to lepszych towarów, coraz więcej
terminowo i bezusterkowo budowanych
bloków mieszkalnych, kiedy każda minu-
ta społecznego czasu liczy się na wagę
złota, a każda najdrobniejsza ilość nie-
wykorzystanych racjonalnie materiałów
ogranicza kwotę towarowych dostaw.

Tylko z prawdziwie obywatelskiej świa-
domości, bierze się poczucie aktywności
i zaangażowania społecznego we wszyst-
ko co służy ma poprawie naszego ży-
cia, gospodarności i ładu. Nie możemy
zasłaniać oczu ani uszu gdy ktoś niszczy,
marnotrawi czy kradnie. Nie wolno
nam machać na to reką rozgrzeszając
się, że nie ma na złoty rady lub, że od
naprawiania są ci, „którym za to płaca”.

Miano obywatela i patriotę zobowiązu-
je. Nie pozwólmy aby rozwydrzone i
społeczne elementy zakłócały nasz spo-
kój i porządek, by niszczyły to co wy-
pracowujemy wspólnym, narodowym
trudem. Niech zaczyna się bać nie tyl-
ko mandatu MO lub karzącego nadzoru
ze strony powołanego do tego zwierzchni-
ka, ale i naszej obywatelskiej kontro-
li, przekonani iż żadne chuliganstwo,
bałaganiarstwo, czy naruszenie ładu pu-
blicznego nie ujdzie im na sucho.

KRYSTYNA WYRZYKOWSKA

Z posiedzenia Prezydium RN m. Łodzi

Pod przewodnictwem I sekretarza KL PZPR, przewodniczącego Rady Narodowej m. Łodzi — Bolesława Koperskiego obradowało wczoraj posiedzenie Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi. Rozpatrzono informacje Prezydium DRN Łódź-Bałuty na temat działalności Zakładowych Zespołów Radnych.

Dotychczasowa działalność i zdołanie przez Zakładowe Zespoły Radnych doświadczenia świadczą o ich roli, jako operatywnego ogniwia Rady Narodowej. Zespoły zapewniają radnym możliwość szerszej działalności w dużych zakładach przemysłowych, stwarzają większą więź rad narodowych z załogami pracowniczymi. Prezydium pozytywnie oceniło podejmowane przez DRN-Bałuty przedsięwzięcia w tym zakresie i zaleciło kontynuację dotychczasowych prac oraz spójniejszą współpracę z Radą Narodową. Prezydium DRN na terenie całego województwa. Ponadto prezydium pozytywnie

PORANNE MLEKO I PIECZYWO

Już lepiej, ale jeszcze nie całkiem dobrze

Sroda godz. 5.40. Przed sklep WSS przy ul. Narutowicza 114 zajeżdża samochód z pieczywem. Kierownik sklepu I. Solarek, który jest już „na posterunku” wraz ze swoim personelem nie ma zastrzeżeń do punktualności ostatniego dostawcy pieczywa i realizacji zamówień. Wczoraj rano o trzymano to, co zostało zamówione: chleb, bułki angielskie i maślane, kaiserki, ciastka francuskie, gramaiki. Drugi „rzut” miał „jak zwykle, nadejść ok. godz. 11.

Od kierowcy z LPTHW — Kazimierza Zawiasy (10-letni staż pracy) i Antoniego Gieraka

(pracującego w tym przedsiębiorstwie od 18 lat) dowiedzieliśmy się, że codziennie rozpoczynają swą pracę o godz. 3. Zabrała pieczywo z piekarni przy ul. Jerzego Tokarzewskiego, Gdańskiej, Jaracza i Armii Czerwonej i w pierwszym sklepie na swojej trasie są już o godz. 5.

Jak mówi kierownik sklepu WSS, nie ma już tak wielkich kłopotów z otrzymywaniem mleka. Rozwożone w nocy — dostarczane jest w każdej zamówionej ilości.

Byliśmy wczoraj, w godzinach 5.30—7.30, w kilkunastu sklepach spożywczych. Trzeba przyznać, że na ogół dostawy rannego pieczywa (po ostatnich krytycznych artykułach) są punktualne. W większości odwiedzonych przez nas placówek klienci już do otwartych mogli kupić zarówno bułki jak i mleko. Tak było m. in. w sklepach przy ul. Narutowicza 137, Nowotki 80, Rólniej 23, O godz. 6.25 konwojent A. Kominiak przywiozł pieczywo do sklepu przy ul. Wschodniej. Wprawdzie już kilka osób czekało w kolejce, ale — jak nam powiedziała jedna z klientek Halina Szymczyk — na ogół nie ma tu kłopotów z zakupem rannego pieczywa.

Przy ul. Limanowskiego w sklepach WSS nr 312, 417 i 314 pieczywo nadchodzi wprawdzie zgodnie z harmonogramem, ale nie najwcześniej, bo o 6.30—6.40. W jednym tylko z tych trzech sklepów, przy ul. Limanowskiego 75, zobaczyliśmy na półkach chleb o przedłużonej trwałości: słodowy, na miodzie i razowy w opakowaniu — pozostałe sklepy nie pomyślały o stworzeniu sobie takiej rezerwy. Głównie ścisłości trzeba jednak powiedzieć, że w tym rejonie handel uspołeczniony uzupełnia prywatne piekarnie, czynne od godz. 6.

Kłopoty z punktualnością dostaw pieczywa wstępują niestety jeszcze w dalszym ciągu w sklepie WSS nr 358 przy ul. Traktorowej 49. Wprawdzie wczoraj nadeszło na czas bo o godz. 5.30, ale — jak się dowiedzieliśmy — niemal każdego tygodnia przynajmniej dwukrotnie wstępują opóźnienia w dostawach. Maria Węzińska, pracownica ZPB im. Harnama, w ub. sobotę stała w kolejce do piekarni do godz. 7.40, a w poniedziałek bułki przywieziono do godz. 7.

Najlepsze zaopatrzenie w poranne pieczywo stwierdziliśmy w pawilonach Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Piekarskiego — m. in. przy ul. Lanowej i ul. Limanowskiego.

Mleko rozwożone jest w nocy i wcześniej rano jest już we wszystkich sklepach. Duże zastrzeżenia budzi jednak wczoraj widok wygrzewających się na słońcu pełnych butelek przed „Delikatessami” — m. in. przy ul. Limanowskiego 144, przy ul. Kwiatowej róg Lanowej oraz przy ul. Rólniej. Sklepy te otwierane są dopiero o godz. 8; wątpliwe czy mleko zakupione o tej porze nadawało się wczoraj do przegotowania.

O godz. 7.30 nie było już mleka w sklepie WSS przy ul. Rólniej, skąd róg Kwiatowej. Sprzedawcy odsyłali klientów do sklepu przy ul. Złotno 41.

Chociaż wczorajszy rajd wykazał, że z dostawami porannymi mleka i pieczywa jest już znacznie lepiej, to jednak należy daleko iść starając się usunąć występujące jeszcze tu i ówdzie niedociąganie. Niedopuszczalne jest naszym zdaniem magazynowanie butelek z mlekiem w pełnym słońcu przed „Delikatessami”. Należałoby także jeszcze raz przejrzeć harmonogram dostaw pieczywa i postarać się aby poranne bułki nie przychodziły do sklepów później niż kilka minut po godz. 6. Dla wielu klientów spieszących do pracy późniejsze dostawy uniemożliwiają zaopatrzenie się w pieczywo. Z występujących jeszcze tu i ówdzie wyraźnych i częstych opóźnień trzeba wyciągnąć odpowiednie wnioski, a winnych ukarać.

W. KASPRZAK

Zaległości w... dowodach osobistych

Ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych weszła w życie rok temu. Jeszcze przed jej wydaniem Wydział Spraw Wewnętrznych Urzędu Miasta Łodzi wprowadził zmiany organizacyjne w organach ewidencji ludności: powołał 18 rejonów meldunkowych na terenie Łodzi. Przyjęto, że każdy z nich obejmować będzie od 30 do 50 tys. mieszkańców. Powołanie rejonów zlikwidowało, ku korzyści mieszkańców, jedno pośrednie ogniwo — księżki meldunkowe. Obsługa obywateli została usprawniona, a na dodatek w rejonie meldunkowym można za jednym wejściem złożyć dokumenty potrzebne do uzyskania dowodu osobistego.

Jak wiadomo, dodatkowym udogodnieniem stało się zwolnienie interesantów od izku dostarczania aktów stanu cywilnego potrzebnych do uzyskania dokumentów tożsamości wydanych przez urząd stanu cywilnego dzielnicy, w której osoba ubiega się o dokument.

Jak ustawa przyjęła się w życiu? Czy rzeczywiście obywatele są usatysfakcjonowani prostotą i szybkością załatwiania spraw? Z informacji przedstawionej wczoraj Komisji Prześledzenia Prawa i Porządku Publicznego Rady Narodowej wynika, że w skali miasta wpływa dziennie za pośrednictwem rejonów meldunkowych około 360 wniosków na dowody osobiste. Jeden pracownik przygotowujący dokumenty tożsamości, tudzież wykonujący inne czynności z tym związane, może wykonać dziennie około 15 dowodów. Skoro zatrudniamy 13 pracowników we wszystkich dzielnicach i dokonamy rachunku mnożąc: pracownik razy ilość dowodów — otrzymamy iloczyn 195. Pozostałe wnioski zaliczamy do zaległości. Terminy wydawania dowodów wydłużają się i wynoszą już w urzędach dzielnicowych 2-4 tygodnie. W gminach jest lepiej — tydzień, ale tam ilość wniosków jest niewspółmiernie mniejsza.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Wydłużanie terminu otrzymania dowodu nie jest, co prawda, dolegliwością proceduralną, ale stawia interesanta w pozycji długoterminowej.

Pogoda wciąż letnia...

...więc lody mają powodzenie
Fot.: A. Wach

12 wagonów z papierem toaletowym przybyło do Łodzi

Nasz wczorajszy artykuł, dotyczący zaopatrzenia Łodzi w papier toaletowy, zaowocował bardzo szybko i już dziś przychodził odpowiedź nam po prawę sytuacji. W ciągu ostatnich doby do Łodzi przybyło 12 wagonów z papierem toaletowym, wyprodukowanym w Bardzie Śląskim. Odbiorcą tego ładunku — PPHS — zapewnił nas, że dołoży wszelkich starań, aby dobrze zaopatrzyć podległe sobie sklepy papiernicze.

Oczywiście, nie nastąpiło na tymczasem, bo brak tego artykułu na rynku sprawił, że zapotrzebowanie jest większe niż przy regularnych dostawach. Już od dziś trzy sklepy papiernicze prowadzące bieżącą sprzedaż papieru toaletowego, są to sklepy przy ul. Piotrkowskiej 20, 90 i 154.

Cheśmy zaznaczyć, że oprócz PPHS dystrybuje papieru toale-

towego, zajmują się również „Ruch” i „Dom Książki”. Liczymy, że kontakt z PKS może poprawić sytuację w zaopatrzeniu podległych im placówek (otom)

Kuchnia okrętowa w stołówce studenckiej

Politechnika otrzymała nową stołówkę przy ul. Wróblewskiego. Stowa podziękować należy za to Łódzkiemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu Mieszkalniemu Nr 1. 1400 osób (wśród nich — 200 pracowników PL) może jednocześnie korzystać z nowego obiektu. Jest to dobrze wyposażony, nowoczesny budynek, w którym na wypadek zepsucia się codziennie używanych urządzeń zastawiano elektryczną kuchnię okrętową.

W związku z uruchomieniem nowej stołówki znaczny poprawie uległo socjalne zaplecze uczelni. Nareszcie skończyła się dokuczliwa wdrowki do starych, niewygodnych ja-

dalni rozrzuconych po odległych punktach miasta. Nowy obiekt usytuowany w pobliżu większości instytutów.

Obecnie około 2500 studentów Politechniki będzie korzystało ze stołówek, co zaspokoi istniejące potrzeby.

W tym samym budynku zaprojektowano kawiarnię. Niestety, istnieje rozbieżność zdań pomiędzy projektantami a Sanepidem co do tego, czy urządzenie kawiarni odpowiada obowiązującym przepisom. Kiedy poglądy zostaną uzgodnione i usunięte pasterki, studenci otrzymają jeszcze jeden, potrzebny im obiekt.

W kilku zdaniach

● „Obiektywem po portach Czarnego Ładu” — odczyt na ten temat (z cyklu „Kontynenty”) — dziś o godz. 18.30 w SDK „Lutnia” (ul. Piotrkowska 243).

● ZDK ŁZPB im. Obrońców Pokoju (ul. Przędzalniana 68, tel. 673-15) przyjmują zapisy słuchaczy w wieku 17-18 lat na lektorat języka angielskiego i stopnia I dorostych na lektorat języka niemieckiego I stopnia.

● „Rendez-vous z mikrofonem” (z licznymi nagrodami) — konkurs pod tym tytułem, dla wszystkich mających zdolności wokalne, organizuje ZDK „Energetyk” (al. Politechniki 17). Zgłoszenia codziennie w sekretariacie „Energetyka” w godz. 16-

15, a pierwsze spotkanie z akompaniamentem 23 września o godz. 15.

● Zgłoszenia na rozpoczynające się w październiku kursy języka hiszpańskiego dla początkujących i zaawansowanych, przyjmuje Biuro Zarządu Polskiego Związku Esperantystów w Łódzkiej Domu Kultury (pokój 310, V piętro, tel. 235-12) w poniedziałki, wtorki i piątki — w godz. 16-20.

● Administracja Zespołu Opieki Zdrowotnej Łódź-Sródmieście z dniem 15 bm. została przeniesiona z budynku przy ul. Próchnicki 11 do gmachu Urzędu Dzielnicy Łódź-Sródmieście przy al. Kościuski 1. Wszelkie sprawy administracyjno-ekonomiczne należy zgłaszać pod nr tel.: 366-33 i 367-21.

NA POLKACH KSIĘGARNI

BELETRYSTYKA

Zurek E. — Gorgonowa i inni. KIW 1976 r., str. 222, 230.
Edgier J. — Walizka z milionami. Czyt. 1975 r., str. 255, 21 22.
Roth H. — Nazwij to snem. PIW 1975 r., str. 504, 21 53.
Putnam J. — Wybór opowiadań. Czyt. 1975 r., str. 75, 21 7.
Pausewang G. — Porwanie. Dom Agaty, PIW 1975 r., str. 216, 21 20.
Nowacka E. — Maksymilian Trak. Czyt. 1975 r., str. 283, 21 25.

ROZNE

Lorenz K. — Tak zwane zło. PIW 1975 r., str. 370, 21 45.
Zima H. — W świecie anglosasów. WLib. 1975 r., str. 364, 21 50.

MUZYKA

SZTUKI (ul. Wilekowskiego 30) od 11-19.
HISTORIA RUCHU REWOLUCYJNEGO (ul. Gdańska 13) — godz. 9-18.
CENTRALNE MUZEUM WŁOCIENIOWA (Piotrkowska 382) — nieczynne.
ARCHEOLOGICZNE I ETNOGRAFIK (plac Wolności 14) — godz. 10-17.
EWOLUCJONIZM (park Sienkiewicza) — nieczynne.

ZOO

czynne od 9-18 (kasa do 17)

KINA

BALTYK — „Siedzia z Teksasu” USA od lat 15 godz. 10, 12.30, 15, 17.30, 19.
IWANOWO — „Siedzia z Teksasu” USA od lat 15 godz. 9.30, 12, 14.30, 17, 19.30.

LUTNIA — „Czerwone i białe” pol. od lat 15 godz. 10, 12.15, 14.30, 17, 19.30.

POLONIA — „Flap i Flap w Legii Cudzoziemskiej” RPN, b/o godz. 10, 11.30, 13, 14.30, 16, 17.45, 19.30.

PRZEDWIOSNIE — „Dzień szalka” ang. od lat 15 godz. 10, 13, 16, 19.

WISLA — „Dzień grzechu” pol. od lat 15 godz. 9.30, 12, 14.30, 17, 19.30.

WŁOKNIARZ — „Sugarland express” USA, od lat 15 godz. 10, 12.15, 14.30, 17, 19.30.

WOLNOSC — „Synowie szeryfa” USA od lat 15, godz. 10, 12, 14, 16, 17.45, 19.30.

ZACHETA — „Mściciel” USA od lat 15 godz. 10, 12.15, 14.30, 17, 19.30.

STYLLOWY-LETNIE — „Wielki Gatsby” USA od lat 15, godz. 19 (kino czynne tylko w dni pogodne).

TATRY-LETNIE — „Dzień szalka” ang. od lat 15 godz. 19.15 (kino czynne tylko w dni pogodne).

EDK — „Nie ogląda się teraz” ang. od lat 18 godz. 15, 17.30, 19.30. „Wieczne pretensje” pol. od lat 18, 19.45.

STYLLOWY — „Moja wojna, moja miłość” pol. b/o godz. 15.30, 17.45, 20.

STUDIO — „Narkomani” USA od lat 18 godz. 15.30, 17.45, 20.

GDYNIA — „Joe Kidd” USA, od lat 15 godz. 9, 11, 13, 15, 17.

POZEGNANIE — 2 FILMEM: „Postkromienie złośliwych” (B) USA b/o godz. 13.

TATRY — „Płonąca taśma” (A) radz. b/o godz. 12, 14, 16. „No i co doktoru” USA b/o godz. 10, 18, 19.45.

DKM — „Mr Majestaty” USA od lat 15 godz. 15, 18, 20.

WAZNE TELEFONY

Informacja telefoniczna 03
Straż Pożarna 03, 666-11, 793-55
Pogotowie Ratunkowe 09
Informacja kolejowa 655-55, 284-80
Informacja PKS
Dworzec Centralny 265-06
Dworzec Północny 747-20
Pogotowie wodociągowe 833-46
Pogotowie gazowe 395-85
Pogotowie Energetyczne 334-31
Rejon Północ
Pogotowie Energetyczne 334-28
Rejon Południe
Pogotowie Energetyczne dla odbiorców przemysłowych 603-32 i 245-72
Pogotowie Energetyczne 220-89
Pogotowie ciepłownicze 253-11
Centrala informacyjna PKO 847-95

TEATRY

WIELKI — godz. 19.00 „Baron Craggs”
POWSZECHNY — godz. 16.00 „Czerwony kapturek”
NOWY — godz. 19.15 „Operetka”
MAŁA SALA — godz. 20.00 „Starożytna komedia”
JARACZA — godz. 19.30 „Kochany panie Ionesco”
745 — godz. 19.15 „Porwanie Sabinek”
MUZYCZNY — godz. 19.00 „Słomkowy kapelusz”
ARLEKIN — godz. 17.30 „Cudowna lampka Aladyna”
PINOKIO — godz. 17.30 „Przygody rozbójnika Rumcajsa

TEATR DLA WSZYSTKICH

Poważna forma upowszechnienia kultury teatralnej był przez długi czas Ogólnopolski konkurs „Bliżej Teatru”, który w minionym roku przekształcił się w akcję Teatru 75.

Program tej jest szeroki, uwzględniający rozmaite formy zbliżenia widza do teatru a teatru do widza. W grę wchodzi tutaj uczestnictwo w spektaklach teatralnych, dyskusja nad ogladanymi przedstawieniami, spotkania z aktorami, reżyserami i autorami, organizowanie amatorskich zespołów teatralnych i znalezienie dla nich odpowiedniego repertuaru. Uwzględnia się również popularizowanie czasopism i wydawnictw książkowych o tematyce teatralnej.

Do konkursu zgłosiło się w ub. roku 171 placówek kulturalnych różnego typu, wykazujących często dużo inicjatyw w realizowaniu zaleconego programu. Powiedzmy jednak nie bez przykrości, że akcja przebiegała na ogół nie tak płynnie jak w latach ubiegłych, że w związku z nowym podziałem administracyjnym niektóre z placówek straciły łączność ze sztabem konkursu i przerwały swoją działalność.

Niemniej Łódź i dawne województwo łódzkie pochlubić się mogą poważnymi sukcesami w tej dziedzinie. Świadczy o tym cztery centralne nagrody zespołowe a jedna indywidualna. Otrzymały je Powiatowy Dom Kultury w Bełchatowie (nagrada Ministerstwa Kultury i Sztuki Departamentu Domów Kultury, Bibliotek i Sztuki Regionalnej), Klub Ruchu w Bychawie (nagrada RSW „Prasa-Książka-Ruch”), Koło Miłośników Teatru przy Technikum Pracujących Robotników (nagrada Ministerstwa Kultury i Sztuki Dep. Domów Kultury, Bibliotek i Sztuki Regionalnej), Teatr Lalek „Pino” (nagrada Ministerstwa Kultury i Sztuki Departamentu Teatru Muzyki i Estrady i list gratulacyjny tego ministra), oraz Bronisław Ciałek (nagrada RSW „Prasa-Książka-Ruch”).

Natomiast do nagród wojewódzkich wytypowano 10 placówek, 8 innych otrzymało wyróżnienia, a indywidualną nagrodę zdobyło 6 osób.

Uroczyste podsumowanie akcji „Teatr 75” odbędzie się 21 września w ŁDK (ul. Traugutta 18, sala 209).

M. JAGOSZEWSKI

Koncerty w Filharmonii

Kolejny koncert w sali Filharmonii Łódzkiej (piątek 19 i sobota 20 września godz. 19.30 i 18) będzie koncertem oratoryjnym. W programie dwie pozycje z muzyki XVIII wieku G. B. Pergolesego — „Stabat Mater” i „Vivaddio” — Gloria.

Obok orkiestry i chóru Filharmonii Łódzkiej wystąpią: artystka Teatru Wielkiego w Łodzi Delfina Ambrosiak oraz artystka Teatru Wielkiego w Warszawie — Pola Lipińska. Dyryguje Zdzisław Szostak.

Natomiast 23 września o godz. 19.30 w Filharmonii Łódzkiej usłyszymy koncert kameralny Łódzkiego Kwartetu Smyczkowego. W programie: J. Haydn — Kwartet smyczkowy f-moll op. 20 nr 5, L.v. Beethovena — Kwartet smyczkowy F-dur op. 18, nr 1, oraz J. Brahmsa — Kwartet smyczkowy c-moll op. 51 nr 1.

M.

Tradycji stało się zadość. Po wakacyjnej odsapce od tematów szkolnych wrzesień dostarczył jak zwykle nową porcję oświaty. Zestaw problemów dotyczących szkoły, wychowania, nauki poszerza także przedmiotowe wytyczne. Łoży się pytanie, czy nie pozostawiały one innego, jak tylko chwytając za pióro i...

Właśnie... Zawsze znajdzie się ktoś taki, kto zapyta co z tego pisanie dla szkoły, uczniów, nauczycieli i samych żurnalistów wynika? Któż z nas nie ma jednak dzieci (a jeśli nie ma to wkrótce będzie miał) i kogo nie obchodzi sprawa wychowania młodego pokolenia? Wiadomo w końcu, że niemal każda matka Polka i...

CO DRUGI OJCIEC — POLAK

traktują te sprawy z największym zapalem i zaangażowaniem, które pojawia się chociażby w pełnym świetle oburzenia pytaniu: Jak was w tej szkole wychowują? Pytanie to ma być do wódem zaufania społeczeństwa do niespożytych ponoć sił i zapasów naszego stanu nauczycielskiego oraz nadziei na przejęcie przez szkołę wielkości obywateli, i odpowiedzialności, związanej z wyprawdaniem naszych pociech na ludzi i wzorowych obywateli.

Trudności na jakie napotyka szkoła w wykonywaniu tego społecznego zlecenia mała dwójka źródeł. Jedne z nich leżą w autentycznych niedomaganiach naszego systemu oświatowego, który nie pretenduje zresztą do miana wzorca w skali globu, Europy, albo chociażby dla najbliższych sąsiadów. O niedomaganiach tych, raportach zwiastujących z tym stanem rzeczy, planach reform itd. napisano już tyle, że dla

dobrych spraw najlepiej będzie zgodzić się z nadzieją, iż są to niedomagania przejściowe i z pewnością do usunięcia. Druga trudność, która skłania poniekąd nauczycieli do westchnień na temat „kłód rzucanych pod nogi” jest pewna skłonność rodziców do pouczania szkoły jak swoje obowiązki spełniać powinna i jaka ma być żeby była taka, która da się lubić.

Sek w tym, że nie tylko uczniowie mają w tej mierze rozbieżne zdania. Oto np. pewna część czytelników dająca wyraz swojemu opinii m. in. w listach i telefonach do redakcji posadza nasza oświata o zapiekły konformizm zasłaniany dla niepoznaki pedagogicznymi eksperymentami. Inni dla odmiany

Usta pełne... autorytetu

pomstują ile wiezie na „permanentne reformy z których żadnej właściwie nie doprowadza się do końca”, a na dobitkę dziennikarz pragnący wyprzedzić owe racje krytycznym artykułem na temat rzeczywistych niedomogów i braków szkolnictwa leży często na kośćciach skarg pod młotem zarzutów o „podrywaniu i tak już szarganego ze wszystkich stron autorytetu nauczyciela”.

Przyznam się, że nie dziwię się bardzo lrytacji wychowawców naszych pociech, którzy nie dość, że często nie mogą liczyć na współpracę wychowawczą ze strony rodziców to jeszcze słyszą nie raz ze wszech stron, że idzie im to jak

po grudzie. Wierze, że może to być czasem denerwujące i przykre, ale... czy zawsze

MILCZENIE W TYCH SPRAWACH JEST ZŁOTEM

i tym co świetnie służy utrwalaniu tak cennego nauczycielskiego autorytetu?

Sklada się nań przecież nie tylko to co sadi o nauczycielskiej pracy wywrotator, politykowany niedocenianiem talentu Wojtusia rodzic, czy też autor krytycznego artykułu o zjawiskach, które... są tajemnicą policznic. Ow autorytet to kontakt z uczniem, wzajemna więź, zrozumienie, zaufanie — rzeczy, których jeśli się na pewno

nie zburza niechby i uogólniającym twierdzeniem o — dajmy na to — „nie najlepszym przygotowaniu części nauczycieli do pełnienia tego wspaniałego i tak trudnego zawodu”.

Pocięzali mnie często w moich rozterkach na temat sposobu pisania o blaskach i cieniach naszego szkolnictwa — doświadczeni i wyrozumiali nauczyciele: „Żadna publikacja prasowa nie zbuduje ani nie zachwieje autorytetu, którego nie ma. Skroć gorzej od tego co zobaczysz, usłyszysz i napisze dziennikarz jest to co widzi czasem uciec, co dostrzeżę na co dzień w kontaktach ze swoimi profesorami, co wywnosi z obserwacji ich zachowań i postaw — słowem tego co i jak dzieje się

w szkole.” Nie ja jeden jestem przy tym zdania, że negowanie istnienia pewnych ujemnych zjawisk, ukrywanie mankamentów, świetne oburzenie z powodu „wzwelekania na łamy wewnętrznych spraw szkoły” więcej przyniesie szkody niż pożytku. Stosowanie dzisiaj starego porzekadła: choćby cie smażyli w smole... jest przy tym równie żałosne jak niedostrzeganie i niedocenianie tego wszystkiego co się w owej szkole obecnie dzieje a co wywodzi od wszystkich obserwatorów o biektywnym i zrozumieniu bytowania, ni ze wszystkich stron do czynu nauczyciela nie zaczęli gonić w piętkę.

Warto bowiem dostrzec i wziąć pod uwagę takie zjawiska jak poważna feminizacja zawodu nauczycielskiego i podcięcie studiów wyższych przez znaczący procent nauczycieli — co może, a czasem i musi, wywoływać pewne perturbacje w organizacji pracy szkoły. Dodajmy do tego coraz szerszą realizację takiego ważnego społecznego zadania jakim jest rozszerzenie funkcji opiekuńczo-wychowawczych szkoły, wielkość obowiązków społecznych pełnionych przez nauczycieli itd. Wszystko to składa się na sytuację, w której — mówiąc najprościej — nauczycielem nie jest lekko, i która widząc — lepiej można zrozumieć (co nie znaczy skrywać) ich nieuniknione czasem błędy i potknięcia.

A wracając do sprawy autorytetu szkoły i nauczyciela myślę, że spory udział w jego budowaniu (lub nadwężeniu) mają partnerzy i sojusznicy szkoły — ze szczególnym wskazaniem na Szanownych Rodziców. O czym warto pamiętać przed postawieniem Wojtusowi pytania: „No i co też dzisiaj — kochanie — ta idiotka wam zadawała?”

ZDZISŁAW SZCZEPANIAK

Zapraszamy do salonu BWA

Wystawę „Architektura wewnątrz — projekt i realizację” zorganizowano w Salonie Wystawowym BWA przy ul. Wólczańskiej 31, mieszczącym się w dawnej, pofabrykarskiej willi, której wnętrza nawiązują interesująco do modernistycznej secesji.

Czy wnętrza wszystkich gmachów, wznoszonych teraz w Łodzi, są wypracowane równie troskliwie i estetycznie? Wiadomo, że nie. I na tym właśnie polega celowość tej wystawy, że zwraca uwagę na tak ważki problem, jakim jest architektura wewnątrz.

Sama ekspozycja stanowi pokaz ciekawych projektów z zakresu architektury wewnątrz i sposobu ich zrealizowania w ciągu ostatnich lat. Uwagę nie tylko laików zwracała fotogram wewnątrz zrealizowane przez Władysława Bojkowa — a wśród nich wnętrza Domu Zastępczego Włóknieniarza w Łodzi — artystyczne, bardzo współczesne i funkcjonalne. Warto przypomnieć, że Bojkow jest również realizatorem wnętrza domu wypoczynkowego, Zw. Zaw. Włóknieniarzy „Przanieczka” w Arturówku.

Stanisław Cuchra-Cukrowski, autor ekspozycji w Muzeum Czynu Partyzanckiego w Polichnie, w Muzeum Bitwy nad Bzurą, tu zwraca z kolei uwagę szkieletu projektów wewnątrz i ekspozycji w Muzeum Walki i Martyrologii na Radogoszczu. Sa to rysunki skomponowane z wielkim temperamentem, a przy tym komunikatywnie obrazujące sam temat.

Ostatnią ważniejszą pracą Stanisława Cuchry-Cukrowskiego była ekspozycja wystawy w ramach Panoramy 30-lecia PRL — „Tendencje w sztuce łódzkiej”.

Z kolei Janina Dudzikowska zaprezentowała swoje projekty w formie pięknych odbitek graficznych — m. in. projekt rekonstrukcji kamienicy przy al. Kościuszkowej 1, a także rezydencji wybitnego architekta Łodzi z epoki „Ziemi obiecanej” — Hilariego Majewskiego (przy ul. Włóknienniczej 11).

Fotogramy Wiesława Głazewskiego przypominają m. in., że jest on realizatorem wnętrza Teatru im. Jaracza, a Andrzej Pukaczewski — pasjonujący się również fotografią — eksponuje ciekawe fotogramy swojej oryginalnej „Ziemli”, wnętrza Szkoły Muzycznej w Łodzi itd.

Efektownie prezentuje się z wielkim smakiem artystycznym skomponowana „Ekspozycja turystyczna PBP „Orbis” w Łowiczu” — Krystyna Wilczkowskiej, znakomite harmonizująca ze starą architekturą samej sali. Natomiast odmiennością propozycji zaskakuje jej „Centrum G.3 przy ul. Głównej w Łodzi”.

Obok wystawy „Architektura wewnątrz” otwarto onegdaj w Salonie Wystawowym BWA ul. Wólczańskiej 31, wystawę grafiki użytkowej Jerzego Czerwińskiego oraz rekwizytów dydaktycznych Wiesława Karolaka.

Jerzy Czerwiński uprawia grafikę użytkową i prasową oraz satyrę rysunkową. Pasjonuje go również ilustracja dla dzieci. Znalazło to swoje odbicie na wystawie, na której dominuje zestaw 15 plakatów, ilustrujących podstawowe pojęcia „Jednostka a zbiorowość” — wyróżniony na tegorocznym pokazie „Plastyka” na zamówienie społeczne”. Natomiast Wiesław Karolak zaprezentował m. in. zabawki dla dzieci, które stanowią rozrywek, lecz równocześnie pełnią funkcję dydaktyczną. Ich nowoczesna forma i walory artystyczne mają rozwijać wrażliwość dziecka. Interesująca jest też dokumentacja zabawy tzw. „akcji plastycznej” zrealizowanej przy pomocy kolorowych pudełek. Jej pokaz odbył się w maju br. w miejscisku Gross-Gerau (RFN) w ramach festiwalu pt. „Sztuka jako zabawa”.

M. JAGOSZEWSKI

Na zdjęciu: Stanisław Cuchra-Cukrowski „Ekspozycja w Muzeum Sztuki w Łodzi „Nabutki 30-lecia”.

Foto: Z. Sowiński

Akademik drugim domem

Mimo upływu lat stan domów akademickich wyższych szkół artystycznych niewiele się zmienił; nie też nie wskazuje na poprawę warunków w latach następujących. PWST, PWSM i PWSSP mają do dyspozycji w starym budownictwie dwa domy (na 120 normowanych miejsc), pamiętające z pewnością o czasach międzywojennych. Jeden z nich znajduje się na ul. Ciesielskiej i przeznaczony jest dla studentek szkół: muzycznej i teatralnej. Drugi — na Karolewskiej — zajmują studentki szkoły plastycznej.

A gdzie mieszkają studenci? — Wszyscy wiemy, że są to stare, pozabawione wygód rudery, re, pozabawione wygód rudery.

Co dwa lata przeprowadzane są remonty budynków. Odświeża się także meble. Nie inwestujemy pieniędzy w nowe, eleganckie wyposażenie ponieważ nasze akademiki, zgodnie z pismem Władysława Urbanistyki i Architektury, przeznaczane są do rozbiórki do 1980 r.

Planowano w najbliższej 5. latce budowę nowego akademika, na 500 osób przy ul. Strykowski.

Niestety, otrzymaliśmy pismo z Zarządu Szkół Artystycznych Ministerstwa Kultury i Sztuki informujące nas, że w latach 1975 — 80 nie planuje się budowy DS-u. Trudno przewidzieć w jaki sposób zostanie rozwiązana ta kłopotliwa sytuacja.

Równie dramatycznie przedstawia się sytuacja na Akademii Medycznej. W dwóch DS-ach AM jest około 970 miejsc normowanych, gdy tymczasem rokrocznie liczba zakwaterowanych przekracza 1050 osób. Brakuje ponad 800 miejsc. W I DS-ie AM, który jest jednym z najstarszych budynków na osiedlu studentkim, założono już centralne ogrzewanie; nie ma natomiast w dalszym ciągu ciepłej wody. Brakuje też odpowiedniej ilości fachowych brygad remontowych. Dlatego też szereg prac konserwatorskich, stolarskich przeprowadza kierownictwo z rąda mieszkańców we własnym zakresie i z różnym skutkiem. A gdzie jadają studenci AM? Wydzielona w budynku mieszkalnym przy ul. Nowotki stółka służy już od dawna wielu kłopotów. W planach (do 1980 r.) przewidzianych budowę Centrum Medycznego powstanie stółka, przychodnia medyczna. Niestety w ciągu najbliższych lat nie ma możliwości poprawy sytuacji AM.

Najlepiej przygotowane i wyposażone do nadchodzącego roku akademickiego są DS-y Politechniki (ponad 3 tys. miejsc) i Uniw. wstyetu (ponad 2.550 miejsc — chociaż i ta liczba wydaje się w tym roku niewystarczającą).

Warunki w jakich student mieszka i żywi się w nie bagatelny sposób wpływa na efektywność nauki, na samopoczucie. Wobec braku lokali trudno na razie pisać o innych pomieszczeniach jak: pokoje cichej nauki, sale sportowo-rekreacyjne, świetlice, ciemnie fotograficzne, zakłady fryzjerskie, placówki pocztowe, kioski „Ruchu” czy „tanie bufety”.

JERZY BABOL

ELŻBIETA FALKOWSKA

„ROK ZERO” W SOCZEWCE

Jest ich na studentkim obozie w Soczewce około pięćdziesiątki. Na początku lipca pomysłom zdanym egzaminami wstępnymi wywalili, czyli prawo do posiadania indeksów akademickich, które otrzymają za dwa tygodnie. Niby już studenci, lecz jeszcze nie „pełna gęba”. Po prostu „rok zero”...

— Już teraz przed rozpoczęciem pierwszego w ich życiu roku akademickiego — powiada komendant soczewkowego obozu, sekretarz ZL SZSP Hanna Kołodziej — stwarzamy im szanse bycia członkami społeczności studentkiej. Dajemy im też możliwość uczestnictwa w dwutygodniowym, niezłym chyba wyprawce. Lecz nie czynimy tego bezinteresownie. Chcemy wśród nich znaleźć przyszłych działaczy naszej organizacji. Znaleźć ludzi, którzy od października będą współorganizatorami życia społecznego, politycznego wśród swych rówieśników z pierwszych lat studiów.

Ta pięćdziesięciosobowa grupa na pewno nie jest w pełni tego słowa rezerwacją wielotygodniowej reszty te gorocznych nowo przyjętych na łódzkie wyższe uczelnie. Są to wybranci. Wiek, szoszy z nich pobyt tutaj został zaplanowany w wyniku rekomendacji komisijskiej rekrutacyjnej. Podstawa wyboru były oceny z egzaminów wstępnych i adnotacja w papierach kandydata, świadcząca o jego działaniu społecznym w szkole średniej. Kryteria to na pewno nie najlepsze, nie zawsze średnia ponad cztery i sucha opinia w ankiecie.

MOŻE ZAOWOCOWAĆ DZIAŁACZEM

Ale jest to konieczność, bo skądże oczekiwać pełnego rozeznania, skoro jest

to pierwszy kontakt byłych maturzystów z organizacją studentką, a przecież nie rzadko są to ludzie spoza Łodzi. Tylko młodzi z nich dali się poznać wcześniej, jak chociażby Władek Zapalony m. in. lośnik turystyki, mający już od kilku lat, jeszcze jako uczeń, ścisłe kontakty z turystycznymi agendami SZSP.

Rozmawiałem z wieloma z nich. Jurek, Ewa, Władek, Lucyna, Paweł, Mirek. Jeszcze pragną być w cieniu, boja się firmować swe sady nazwiskiem, prosili o ich niewymienianie. Wkrótce rozpoczyna studia na elektronice, biologii, architekturze, informatyce. Wszyscy chwalą właśnie taką formę wejścia do ruchu studentkiego, jaką im zaproponował ZL SZSP. Wszyscy też wiedzą, że organizacja

na nich liczy, że mają być już w najbliższym czasie „szefami” studentekich grup działających na swoich latach Z żarliwością neofity mówią o roli jaka SZSP ma odgrywać w ich życiu przez najbliższe lata. Z żarliwością, która jest często o bjawem niebывалого, bezkrytycznego „zachłystnięcia się” dorosłym życiem, a nie wynika z przemyślnych refleksji.

— Byłem kiedyś w ZMS, ale wiecie pan jak się tam pracuje. Zresztą co można robić w szkole... Wszędzie na polecenie nauczyciela. Żadnej samodzielności. Tu, tutaj dopiero zobaczycie, że można samemu planować i realizować swoje zamierzenia. Spotykamy tu ludzi, którzy wiedzą co robić i jak to robić.

Jest w takich stwierdzeniach, jakaś deprecjacja tego wszystkiego z czym zetknęli się w życiu do tej pory. Wierze, że studentki indeks, który otrzymują za kilkanaście dni jest przepustką do „świata prawdziwego działania” że jest zachęceniem „dziecinnej zabawy wynikającej z zasady prowadzenia ich za rękę”. Lecz te przyszłe zamierzenia są często jedynie mglistymi, mało precyzyjnymi sloganami, którymi młode obficie raczą, kiedy staram się skonkretyzować te ich oczekiwania w stosunku do SZSP.

— „Dzięki pracy w organizacji studentkiej pragnę odnaleźć samą siebie” — mówi Ewa, przyszły biolog. — Trzeba zrobić nie tylko dla siebie, ale i dla ko-

goś — dodaje Paweł.

Dopiero, gdy prześcisną ich bardziej to okazuje się, że pod płaszczykiem „odnajdywania samego siebie” kryje się na przykład zamierzanie do wędrówek po górach, lub też chęć uczestnictwa w projekcjach dyskusyjnego klubu filmowego. Ale wszyscy są zgodni — SZSP jest dla nich wielką szansą. Jest organizacja, która pozwoli zaspokoić im wszelkie pasje życiowe w czasie studiów, wykraczające poza tok nauczania i proces zdobywania wiedzy. I sa

BEZKOMPROMISOWY W SADACH gdy głoszą, że ich zdaniem „nie przedstawi wartości nawet „piatkowy” absolwent uczelni, który aktywnie pod czas studiów nie uczestniczył w życiu organizacji studentkiej”. Trudno po- wiedzieć ile w takich sformułowaniach szczerzej pasji i ile dojrzałości społecznej, a ile po prostu „wyczucia”, że tak,

trzeba było temu facetowi z prasy odpowiedzieć.

Można natomiast stwierdzić na pewno, że obóz studentki, na którym przebywają, pozwoli zarówno kształtować te dojrzałość, jak i wzbogacić te dotychczas nieco irracjonalną pasję w konkretne doświadczenia. I staje się to zarówno dzięki bogatemu programowi obozu, pełnego imprez i spotkań z działaczami politycznymi i studentkimi, jak i równie dzięki atmosferze, która została o toższości przedstawicieli „roku zerowego”.

— Obóz którego jestem komendantką — mówi Hanna Kołodziej — podejmuję poprzez spotkania i dyskusje szereg istotnych problemów dla naszego środowiska. Przecież niedużo odebędzie się w SZSP kampania sprawozdawczo-wyborcza. A co najistotniejsze, zostały niedawno opublikowane „Wytyczne KC na VII Zjazd PZPR”. Analiza tego tak ważkiego dla całego społeczeństwa dokumentu

jest podstawowym tematem większości zajęć programowych II turnusu Letniej Szkoły Aktywny ZL SZSP. Tak więc młodzi nasi koledzy trafili w sam środek dyskusji społeczno-politycznej w naszej organizacji. A co równie ważne, staramy się traktować ich tak samo, jak np. studentów III, czy IV roku. Pragniemy usunąć wszelkie bariery, które ewentualnie utrudniałyby im adaptację w nowym środowisku. Dla nich natomiast jest to swego rodzaju drugi egzamin wstępny; tym razem ubiegają się o pełnoprawną obecność w społeczności studentkiej.

Już rozpoczął się sezon jesienny

Możesz się ubrać modnie i elegancko w sklepach
ŁÓDZKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLU ODZIEŻĄ

»OTEX«

W LOTERII PIENIĘŻNEJ

„EXPRESS“

CO TRZECI LOS WYGRYWA
LOS W KIOSKACH „RUCHU“

3454-k

Zjednoczenie Transportu Handlu Wewnętrznego
INFORMUJE,
ŻE W DNIACH 23 – 26 WRZEŚNIA 1975 ROKU
W GODZINACH 8 – 15 PROWADZONA BĘDZIE
GIEŁDA – WYPRZEDAŻ

nowych części zamiennych do samochodów ciężarowych wszystkich typów: Nysa, Żuk, Star, Lublin i Gaz na terenie Zakładu Transportowego nr 2 PTHW w Warszawie, ul. Staniewicza 12 (przy ul. Odrowąża).

Informacji telefonicznej udzielają:

ZTHW – tel. 21-59-46,
Zakład nr 2 – tel. 11-18-66.

3454-k

OBRONY PRAC DOKTORSKICH

Dyrektor i Rada Naukowa Międzywydziałowego Instytutu Matematyki Politechniki Łódzkiej zapraszają, że dnia 29 września 1975 roku o godz. 12 w Sali Seminarialnej Instytutu Matematyki (sal. Politechniki II, pok. nr 528) odbędzie się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr BARBARY JONCZYK pt.: „O własnościach jednorodnych i quasi-jednorodnych ciągów funkcyjnych“.

Promotor: doc. dr hab. Tadeusz Świątkowski (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: doc. dr hab. Mirosław Filipczak (Uniwersytet Gdański)
doc. dr hab. Leon Mikolajczyk (Uniwersytet Łódzki)

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Łódzkiej.

Dziekan i Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej podają do wiadomości, że w poniedziałek, dnia 29 września 1975 roku w Audytorium W-34 (Pawilon Włókniennictwa Politechniki Łódzkiej, skrzydło A, III p., ul. Zeromskiego 116) odbędzie się publiczna obrona prac doktorskich.

godz. 14.30 – mgr inż. ADAMA REDLIŃSKIEGO pt.: „Synteza peptydów alfa, alfa-dwusialo-alfa-amino-lewosów“.

Promotor: doc. dr hab. Mirosław Leplawy (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. dr hab. Gotfryd Kupryszewski (Uniwersytet Gdański)
prof. dr hab. Andrzej Zwierczak (Politechnika Łódzka)

Z pracami doktorskimi i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Łódzkiej. Wstęp na rozprawę wolny.

godz. 16 – mgr inż. JANUSZA ZABROCKIEGO pt.: „Nowe metody syntezy peptydów“.

Promotor: doc. dr hab. Mirosław Leplawy (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. dr hab. Gotfryd Kupryszewski (Uniwersytet Gdański)
prof. dr hab. Andrzej Zwierczak (Politechnika Łódzka)

Z pracami doktorskimi i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Łódzkiej. Wstęp na rozprawę wolny.

Dziekan i Rada Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego Uniwersytetu Łódzkiego podają do wiadomości, że w poniedziałek, dnia 29 września o godz. 8 w sali 301 Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego w budynku Instytutu Organizacji i Zarządzania UL przy ul. Rewolucji 1905 roku odbędzie się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr MARKA ŁUKASZA PIKOWSKIEGO pt.: „Czynnik kształtujący organizację stanowiska pracy w przemyśle włókienniczym (na przykładzie przemysłu dziewiarskiego)“.

Promotor: doc. dr Jerzy Nowakowski (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: doc. dr hab. Zdzisław Martyniak (Akademia Ekonomiczna w Krakowie)
doc. dr hab. Zofia Mikolajczyk (Akademia Ekonomiczna w Wrocławiu)

Rozprawa doktorska wraz z recenzjami znajduje się do wglądu w Bibliotekę Uniwersytecką, Łódź, ul. Narutowicza 108. Wstęp na rozprawę wolny.

Dziekan i Rada Wydziału Chemii Spożywczej Politechniki Łódzkiej podają do wiadomości, że dnia 29 września 1975 roku w Audytorium S-40 Pawilonu Chemii Spożywczej, Łódź, ul. Wólczańska 175 odbędzie się publiczna obrona prac doktorskich:

godz. 10 mgr inż. JANINY JARNEWICZ na temat: „Otrzymywanie metodą wyciągu amfolytycznego preparatu grzybowego do salkonizacji zacieru srobowych“.

Promotor: doc. dr Zdzisław Włodarczyk (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. Bolesław Bachman (Politechnika Łódzka)
doc. dr Władysław Błaszczak (Akademia Rolnicza – Warszawa)

godz. 11.30 mgr inż. ANNY NIELEPKOWICZ-CHARCZUK na temat: „Rola kwasu octowego w procesie fuszowoczym“.

Promotor: prof. Bolesław Bachman (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. Roman Majchrzak (Akademia Rolnicza – Warszawa)
doc. dr Zdzisław Włodarczyk (Politechnika Łódzka)

godz. 15 mgr inż. ANNY STASIAK na temat: „Występowanie 5-Metylofenoliny w produktach rolniczych“.

Promotor: doc. dr Piotr Moszczyński (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. dr Bronisław Filipowicz (Akademia Medyczna – Łódź)
prof. dr hab. Edward Gelas (Politechnika Łódzka)

Z pracami doktorskimi można zapoznać się w Czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Łódzkiej.

godz. 15 mgr inż. ANNY STASIAK na temat: „Występowanie 5-Metylofenoliny w produktach rolniczych“.

Promotor: doc. dr Piotr Moszczyński (Politechnika Łódzka)
Recenzenci: prof. dr Bronisław Filipowicz (Akademia Medyczna – Łódź)
prof. dr hab. Edward Gelas (Politechnika Łódzka)

Z pracami doktorskimi można zapoznać się w Czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Łódzkiej.

SPRZEDAM nową maszynę dziewiarską Veritas-360 tel. 361-67 po godz. 17.00

KUPIE 40 tys. sadzonek truskawki „Faworyta“ z plantacji jedno- lub dwuletniej. Tel. 689-73 od godz. 19

FORTEPIAN Becker, meble „Kozienice“ i inne sprzedam. Tel. 358-07, godz. 14-18. 16190-g

GUZIKI do futer. Pietruszewska. Pl. Reymonta 5/6. 15781-k

OWCZARKA niemieckiej 2-letniej, szkolony, złoty medalista – sprzedam. J. Dąbrowskiego 25/6. 16120-g

SPRZEDAM kalkulatory w cenie 4000 zł. Oferty „16100“ Prasa, Piotrkowska 96.

PIANINA strol. naprawia, ocenia, wypożycza – transport. Instytucje przelewy. Grochowska, Pirmowicza 10, tel. 376-21. 16025-g

USTRZYKI Dolne Bieszczyce sprzedam działki 1 ha 90 arów, 20 arów, 12 arów. Wiadomość: Aniela Zarska, Ustrzyki Dolne, ul. Radziecka 4. 16120-g

Z POWODU wyjazdu sprzedam piwnicę dom z wygodami i działką, możliwość hodowli lub warsztatu. Zgierz, tel. 16-38-81. 15506-g

OWCZARKI niemieckie i jobermany – szczeniaki import NRD, RFN – sprzedam. Dąbrowskiego 182, tel. 430-74. 16765-g

KAWIOR – sprzedam. Tel. 91-74. 16713-g

BONY na samochód kupię. Tel. 838-11, po 17. 16390-g

„WOLGE – M-21“ pilnie, tanio sprzedam, Łódź, Główna 3 od Polejzkiej, Zakład Usługowy. 16176-g

SPRZEDAM nowego „Flata-125p“ Oferty „16174“ Prasa, Piotrkowska 96.

SPRZEDAM „Syrene 105“ Odbiór „Polmozyt“ Oferty „15827“ Prasa, Piotrkowska 96

„FIAT-125p“ – sprzedam Odbiór – Polmozyt, Pałanice, Armii Krajowej 10 m. 13, godz. 17-19. 15006-g

„SYRENE-105“ w dobrym stanie – sprzedam. Tel. Skiernewice 35-47. 350/p

„MOSKOWICZA-408“ (1969) sprzedam. Tel. 905-12, godz. 17-19. 16331-g

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

WYNAJME lub kupię w centrum – lokal na kwiaciarnię. Oferty „16258“ Prasa, Piotrkowska 96.

SZKOLENIE ZAWODOWE KURSY Kwalifikacyjne

przygotowują do egzaminu oświatowego, na tytuł wykwalifikowanego robotnika i mistrza w zawodach: ślusarz, tokarz, frezer, szlifierz, kowal, galwanizator, lakiernik, blacharz, mechanik samochodowy, monter instalacji wod.-kan., gazowych i c.o., palacz kotłowy, mechanik maszyn szwalniczych, wulkanizator, elektryk, murarz, betoniarz, zbrojarz, malarz budowlany, cieśla, stolarz, szklarz, dekarz, krawiec męski i damski, gorseciarka, dziewiarska, tkacz, przędzacz, farbierz, prac. fryzjer, fotograf, kucharz, kelner, piekacz, cukiernik, rzemieślnik.

Kandydaci winni posiadać praktykę zawodową od 3 do 1 lat.

KURSY DOSKONALĄCE

w zakresie:

- towaroznawstwa artykułów przemysłowych,
- towaroznawstwa kwiaciarskiego,
- obsługi wózków akumulatorowych i spawalniczych,
- obsługi dźwigów i dźwigni,
- gospodarki olejowo-smarowniczej,
- obsługi aparatu do wstrzeliwania kołków,
- obsługi autoklawów,
- kosztorysowania w budownictwie,
- naprawy zmechanizowanego sprzętu gospod. domowego,
- kroju i modelowania dla mistrzów i krojczy.

KURSY PRZYSPOSOBIENIA ZAWODOWEGO

DLA KANDYDATÓW BEZ PRAKTYKI ZAWODOWEJ:

- spawanie gazowe i elektryczne,
- naprawa aparatów radiowych i telewizyjnych,
- krój i szyje – krawiectwo damskie,
- hafciarstwo,
- kosmetyka (wymagane pełne wykształcenie średnie),
- manicure i pedicure,
- wyrób kwiatów sztucznych,
- kreślenia techniczne budowlane (wykształcenie średnie),
- kurs racjonalnego żywienia,
- palacz kotłowy.

Zgłoszenia przyjmują:

ZDZ w Łodzi, ul. Łąkowa 4, tel. 289-05. Cech Rzemiosł Różnych w Bełchatowie, pl. Narutowicza, tel. 194. Cech Rzemiosł Różnych w Brzeziniach, ul. Traugutta 2, tel. 19. Główny, ul. Żeromska 11a, tel. 288. Dom Kultury Kolejarski w Kozłach, ul. Mickiewicza 2. Cech Rzemiosł Różnych w Łowiczu, ul. Podrzeczna 30, tel. 647. Technikum Mechaniczne w Łowiczu, ul. Podrzeczna 32. Cech Rzemiosł Różnych w Łasku, ul. Kościuszki 22, tel. 331. Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Pabianicach, ul. Odrodzenia 11, tel. 71-02. Zakład Doskonalenia Zawodowego w Piotrkowie Tryb., ul. Garbarska 10, tel. 20-71. Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Radomsku, ul. Chodury 4, tel. 42-09. Cech Rzemiosł Różnych w Rawie Maz., ul. Ludowa 10a, tel. 624. Cech Rzemiosł Różnych w Sieradzu, ul. Kościuszki 14. Cech Rzemiosł Różnych w Skiernewicach, ul. Rawska 32. Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Tomaszowie Maz., ul. Warszawska 11, tel. 25-58. Szkoła Podstawowa w Wieluniu, ul. Kwiatowa 1, tel. 22-75. Ośrodek Szkolenia Zawodowego w Zdunskiej Woli, ul. Sieradzka 15a, tel. 86-03.

3014-k

SPÓŁDZIELCZE 2 pokoje i pokój, kuchnia, zamieszanie na trzykondygnacji mieszkanie spóldzielcze z garażem. Oferty „16298“ Prasa, Piotrkowska 96.

GDANSK Zasp. – M-5 lokatorskie, nowe zamieszanie na równorzędne w Łodzi lub Warszawie. Oferty „7883“ Biuro Ogłoszeń 80-958 Gdańsk. 3471/k

UMEBLOWANY pokój w białych do wynajęcia. Retinkia, Przelazowa 10 m. 44 bl. 25 po 17. 12784-g

KAWALERKĘ 17 m kw. – bloki Rumia K/Gdyni, zamieszanie na mieszkanie w Łodzi. Oferty „15502“ Prasa, Piotrkowska 96.

MAŁŻENSTWO bezdzietne poszukuje samodzielnego pokoju z kuchnią lub pokojem na rok. Oferty „14509“ Prasa, Piotrkowska 96.

MIESZKANIE M-3 lub M-4 kupię. „Flata 125p“ – odbiór w IV kwartale, sprzedam. Warunki do omówienia. Oferty „15380“ Prasa, Piotrkowska 96.

ZAMIEŃ 3-pokojowe, Srodmieście na M-3 lub M-4 bloki. Tel. 630-26. 15378-g

POTRZEBNY umebłowany pokój kilka razy w tygodniu. Oferty „14621“ Prasa, Piotrkowska 96.

PIOTRKÓW TRYB. – zamieszanie mieszkanie 3-pokojowe z wygodami (78 m kw.) na podobie w Łodzi. Piotrków, tel. 37-05.

GDANSK Zasp. – M-5 lokatorskie, nowe zamieszanie na równorzędne w Łodzi lub Warszawie. Oferty „7883“ Biuro Ogłoszeń 80-958 Gdańsk. 3471/k

UMEBLOWANY pokój w białych do wynajęcia. Retinkia, Przelazowa 10 m. 44 bl. 25 po 17. 12784-g

KAWALERKĘ 17 m kw. – bloki Rumia K/Gdyni, zamieszanie na mieszkanie w Łodzi. Oferty „15502“ Prasa, Piotrkowska 96.

MAŁŻENSTWO bezdzietne poszukuje samodzielnego pokoju z kuchnią lub pokojem na rok. Oferty „14509“ Prasa, Piotrkowska 96.

MIESZKANIE M-3 lub M-4 kupię. „Flata 125p“ – odbiór w IV kwartale, sprzedam. Warunki do omówienia. Oferty „15380“ Prasa, Piotrkowska 96.

ZAMIEŃ 3-pokojowe, Srodmieście na M-3 lub M-4 bloki. Tel. 630-26. 15378-g

POTRZEBNY umebłowany pokój kilka razy w tygodniu. Oferty „14621“ Prasa, Piotrkowska 96.

PIOTRKÓW TRYB. – zamieszanie mieszkanie 3-pokojowe z wygodami (78 m kw.) na podobie w Łodzi. Piotrków, tel. 37-05.

GDANSK Zasp. – M-5 lokatorskie, nowe zamieszanie na równorzędne w Łodzi lub Warszawie. Oferty „7883“ Biuro Ogłoszeń 80-958 Gdańsk. 3471/k

UMEBLOWANY pokój w białych do wynajęcia. Retinkia, Przelazowa 10 m. 44 bl. 25 po 17. 12784-g

KAWALERKĘ 17 m kw. – bloki Rumia K/Gdyni, zamieszanie na mieszkanie w Łodzi. Oferty „15502“ Prasa, Piotrkowska 96.

MAŁŻENSTWO bezdzietne poszukuje samodzielnego pokoju z kuchnią lub pokojem na rok. Oferty „14509“ Prasa, Piotrkowska 96.

MIESZKANIE M-3 lub M-4 kupię. „Flata 125p“ – odbiór w IV kwartale, sprzedam. Warunki do omówienia. Oferty „15380“ Prasa, Piotrkowska 96.

ZAMIEŃ 3-pokojowe, Srodmieście na M-3 lub M-4 bloki. Tel. 630-26. 15378-g

POTRZEBNY umebłowany pokój kilka razy w tygodniu. Oferty „14621“ Prasa, Piotrkowska 96.

PIOTRKÓW TRYB. – zamieszanie mieszkanie 3-pokojowe z wygodami (78 m kw.) na podobie w Łodzi. Piotrków, tel. 37-05.

GDANSK Zasp. – M-5 lokatorskie, nowe zamieszanie na równorzędne w Łodzi lub Warszawie. Oferty „7883“ Biuro Ogłoszeń 80-958 Gdańsk. 3471/k

UMEBLOWANY pokój w białych do wynajęcia. Retinkia, Przelazowa 10 m. 44 bl. 25 po 17. 12784-g

KAWALERKĘ 17 m kw. – bloki Rumia K/Gdyni, zamieszanie na mieszkanie w Łodzi. Oferty „15502“ Prasa, Piotrkowska 96.

MAŁŻENSTWO bezdzietne poszukuje samodzielnego pokoju z kuchnią lub pokojem na rok. Oferty „14509“ Prasa, Piotrkowska 96.

Teatr Powszechny

Łódź,

Obr. Stalingradu 21

REPERTUAR NA MIESIĄC

WRZESIEŃ 1975 R.

WISNIOWY SAD	19, 27	19.15
MORALNOSC PANI DULSKIEJ	20, 21, 24, 26	19.15
DZIEWCZYNA NA SPRZEDAZ	25	19.15
POKOJ NA GODZINY	28, 30	19.15
CZERWONY KAPTUREK	18, 23	16.00
		3445-k

KANDYDACY

na studia ekonomiczne

DYREKCJA SZKOLENIA

EKONOMICZNEGO

Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

w ŁODZI, ul. WÓLCZAŃSKA 51

organizuje

KURS UTRWALANIA WIEDZY

(przygot. do egzaminu wstępnego na UL).

Zapisy i informacje: PTE – Łódź, ul.

Wólczańska 51, tel. 607-70, 669-14.

3156-k

MATEMATYKA 630-35. Mgr POTRZEBNY fryzjer me-
Plusowski Klonowa 13/6. skł. fryzjerska. Hipotechna
15192-g 15. 16240-g

Przetargi

Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego „Poltex“ w Łodzi, ul. Ogrodowa nr 17 ogłaszają przetarg nieograniczony na rozbiórkę budynku przetranszowanego murowanego o jednej kondygnacji, czesłowo podpiwniczonego o powierzchni brutto 12.813 m kw. i kubaturze 63.666 m sześć, położonego na terenie zakładu i sprzedającego materiały budowlanych (cegła, dachki) pochodzących z rozbiórki na następujących warunkach:

- 1) rozbiórka ścian murowanych zewnętrznych i działających bez ścian od ul. Dąbrowskiej do stanu zerowego,
- 2) rozbiórka dachu, podwór i stópów żelaznych,
- 3) elementy żelazne i stalowe zostaną przewiezione transportem zakładowym na własny plac szlomuwy,
- 4) wykonawca rozbiórki musi posiadać uprawnienia do wykonywania tego rodzaju robót oraz zapewnić kierownictwo rozbiórki posiadające uprawnienia i nadzór,
- 5) należy wpłacić wadium w wysokości 5.000 zł w kasie ZPB „Poltex“ w terminie do dnia 1 października 1975 roku,
- 6) termin rozbiórki od dnia 1 listopada 1975 roku do dnia 31 marca 1976 roku.

Słabo kosztorys na rozbiórkę można otrzymać w dziale głównego mechanika zakładów, pokój nr 16 (audytorium nr 1) w godz. 7.30 – 15.30. Informacji w sprawie rozbiórki udzieli również dział głównego mechanika, telefon 744-11, wzw. 304 i 305. Oferty z napisem „Rozbiórka“ w załączonych kopertach należy składać w dziale administracyjnym (budynki biurowe, 1 piętro, pokój nr 23) lub przesyłać pocztą w terminie do dnia 2 października 1975 roku. Komisynie ofertowe ofert nastąpi w dniu 4 października 1975 roku o godz. 9 w gabinecie dyrektora d.s. technicznych. Wadium wpłacone przez oferentów, których oferty nie zostały przyjęte zostanie zwrócone bezpośrednio po dokonaniu wyboru oferty, a oferentowi, którego oferta została przyjęta zostanie zwrócone po zakończeniu robót i uprzątnięciu terenu zgodnie z umową. Do wzięcia udziału w przetargu zapraszamy przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz jednostki gospodarki nieuspołecznionej. Zakłady zastrzegają sobie prawo swobodnego wyboru oferenta lub uwzględnienia przetargu bez podania przyczyn.

2309-k

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi, ul. Targowa 61/63 ogłasza pierwszy przetarg nieograniczony na sprzedaż samochodu osobowego „Warszawa 203“, nr silnika 010353, nr rej. IV 4956 za cenę wywoławczą 42.000 zł. Do przetargu mogą przystąpić osoby fizyczne i jednostki gospodarki nieuspołecznionej po wpłaceniu do kasy szkoły wadium w kwocie 4.200 zł najpóźniej do dnia poprzedzającego termin przetargu. Samochód wystawiony na sprzedaż można oglądać codziennie w godzinach 9 – 14 na terenie szkoły. Przetarg odbędzie się dnia 8 października br. o godz. 10 w lokalu działu administracyjnego szkoły przy ul. Targowej 61/63 w Łodzi. Szkoła zastrzega sobie prawo umiarkowania przetargu nie doszłoby do skutku w razie zajęcia okoliczności wymienionych w przepisach zarządzenia z 14 kwietnia 1972 roku (MP nr 26, poz. 145 z 1972 roku).

2295-k

U kogo zgaśnie światło?

1. W dniach od 18 do 26 września br. w godz. od 6.30 do 17.
ulice: Zespołowa, Dąbkowska, Styłowa, Pomorska, 3 Maja od Rzemieślniczej do Barwnej, Alojzego i Barwnej.
2. W dniu 23 września br. w godz. j.w.
ulice: Skłodowskiej nr 47, 47a, 47b, A. Struga nr 92, 82a, 82b i pawilon handlowy.
3. W dniu 24 września br. w godz. j.w.
ulice: Chochoła, Głębowa, Kujawska, Kłosewa, Hełkarska i Naleśniana.
4. W dniach od 24 do 25 września br. w godz. j.w.
ulice: Dąbkowska, Pabianicka nr 2, 4, 6 i 10.
5. W dniach od 24 do 26 września br. w godz. j.w.
ulice: Jaracza nr 54, 56, 58, 57, Armii Ludowej nr 16.
6. W dniach od 23 września do 16 października br. w godz. j.w.
ulice: Chocianowska, Zamiejska i przyległe, włącznie z Lasowicą.

TAK TO CZY SIĘ ŚWIAT...

Studium naukowe

Lewis Nielsen, biolog amerykański z uniwersytetu w Salt Lake City, przez trzydzieści lat studiował życie moskity. Jego zdaniem życie tych kaśliwych owadów jest jedną orgią seksu i jedzenia. Naukowiec twierdzi, że meskie osobniki tego gatunku zajmują się głównie reprodukcją i ubolewaniem. „Szkoda, że jest to tylko sprawa instynktu, gdyż moim zdaniem, nie sprawa im to przyjemności”.

Niebezpieczne lenistwo

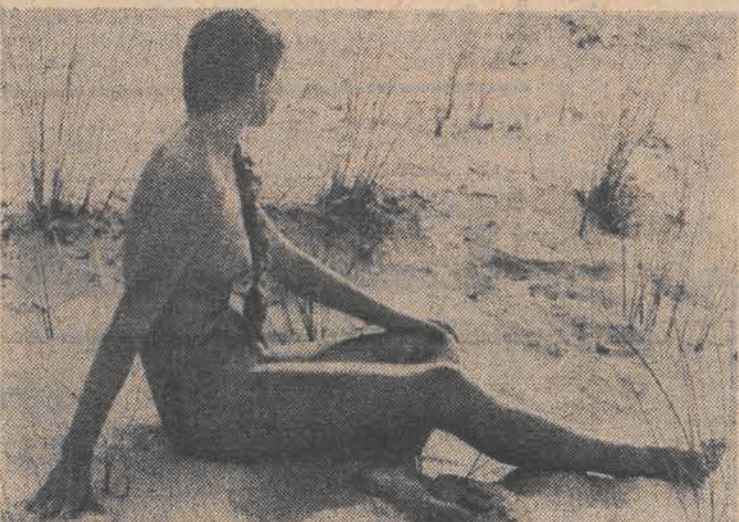
Wychodzące w Grazu (Austria) pismo „Volksblatt” donosi w informacji na temat złego stanu tamtejszych ulic i szos: „Na skrzyżowaniu szosy 104 i 105 w wyniku lenistwa wywrócił się słup”.

Wolno bez krawata

Po raz pierwszy w historii policji brytyjskiej władze zezwoliły funkcjonariuszom wychodzić na służbę bez krawatów i w rozpiętych pod szyję koszulach. Zarządzenie to dotyczy jedynie upalnych dni. Wraz z nadejściem jesieni i chłodem krawaty mają powrócić na swoje miejsce.

Canale Grande bez gondoli

Począwszy od października br. gondolierzy nie będą mogli przewozić turystów po słynnym weneckim Canale Grande, a już obecnie ograniczono tam ruch gondoli. Spowodowała to duża ilość wypadków, wywołanych przez kursujące tam coraz częściej motorówki, które wyparły romantyczny środek lokomocji poza centrum miasta.

Ostatnie promienie letniego słońca na wydmach...

Szacunek dla dzieła sztuki

Oceniona na 50 tys. funtów szterlingów rzeźba znaręgo rzeźbiarza angielskiego Henry Moore'a ma trudności z dotarciem do swego szwajcarskiego nabywcy. Brązowa statua wskutek kłopotów wypadła z ciężarówki i przez parę godzin hamowała ruch, dopóki inna ciężarówka nie zawiozła jej do garażu, gdzie nikt się po nią nie zgłaszał przez pięć dni. Przypadek sprawił, że odkryto tam dzieło sztuki, które wróciło do pracowni artysty w Wielkiej Brytanii, gdzie przejdzie kurację po doznanych obrażeniach.

120 godzin w wannie

Nie z powodu zamilowania do czystości, ale do sensacji 35-letni kupiec z Kolonii postanowił spędzić 120 godzin w ustawionej specjalnie nad Renem wannie. Również jego młodszy brat wziął udział w tej akcji, z której dochód przeznaczono na fundusz badań nad rakiem. Dla amatorów spośród publiczności przeznaczona była trzecia wanna, nie było jednak chętnych do dobroczynnej kąpieli.

Amerykanie wolą Londyn

Przeprowadzona wśród Amerykanów ankieta wykazuje, że gdyby mieli oni żyć poza granicami Stanów Zjednoczonych, 77 procent wybrałoby Londyn. Wśród powodów takiego wyboru zapytani podawali teatry londyńskie, muzea, zabytki historyczne i stosunkowo duże bezpieczeństwo na ulicach. Paryż uzyskał w ankiecie drugie miejsce.

Niepoprawny parlament

Na marginesie sprawozdania z

posiedzenia parlamentu krajowego Dolnej Saksonii w Hanowerze, reporter „Nordwest-Zeitung” doszedł do następującego wniosku: „Nawet w czasie posiedzeń, które ze względu na temat dyskusji powinny służyć odpoczynkowi i odprężeniu, nie można deputowanych przywołać do porządku”.

Tajemnice Kissingera

O tym jak trudno zachować tajemnicę przekonał się amerykański sekretarz stanu, Henry Kissinger, przeglądając ilustrowany tygodnik włoski „Domenico del Corriere”, który zamieścił fotoreportaż przedstawiający go w trakcie studiowania supertajnych dokumentów.

Zdjęć tych dokonał włoski fotoreporter, Franco Rossi, za pomocą, dostępnego w handlu teleobiektywu 600 mm, podczas szczytu KBWE w Helsinkach. Pokazując one Kissingera na sali obrad konferencji, studiującego tajne dokumenty dotyczące Wietnamu, Kambodży i konfliktu bliskowschodniego, dwa z tych dokumentów są zaopatrzone w napis „eyes only”, zn. że nie wolno ich nawet przepisywać lub powielać. Teksty na zdjęciu w tygodniku choć z trudnością da się jednak odczytać nawet gołym okiem – łatwiej natomiast za pomocą lupy.

Jeden lekarz na 44 tys. Murzynów

W raporcie opublikowanym w Biuletynie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) napiewnowano katastrofalne dla zdrowia ludności afrykańskiej konsekwencje apartheidu, stosowanego w Republice Południowo-Afrykańskiej. Oto niektóre dane tego dokumentu:

Śmiertelność dzieci: W 1970 r. wyniosła ona w Johannesburgu dla białych obywateli tego kraju 20,25 promille, zaś dla Murzynów 95,48 promille.

Szpital: W strefach „białych” w 1972 r. było około dziesięciu łóżek szpitalnych na 1000 białych, a tylko 3,57 dla Murzynów i Azjatów. W oświatowych „bantustanach” (rezerwach dla Murzynów) tylko 3,48 łóżek na 100 mieszkańców.

Lekarze i pielęgniarki: W Afryce Południowej przypada jeden lekarz na 400 osób białej rasy i jeden na... 44.400 Murzynów; jedna pielęgniarka na 256 białych i jedna na 1581 Murzynów.

Drzewa Arktyki

Lasy złożone z ogromnych drzew, podobnych do dzisiejszych dębów, buków i topoli, pokrywały przed 40-90 milionami lat – w najcieplejszym okresie historii globu ziemskiego – wyspy i wybrzeża Arktyki. Jak zakomunikował latem tego roku uczonej radziecki Lew

Beatrice Welles, córka słynnego Olsons, wchodząca gwiazda Hollywood.

Budanzew na kongresie botaników w Leningradzie, znalezione przez niego w pokładach węgla na Spitsbergenie i innych wyspach arktycznych oraz na półwyspie Czukockim odciski drzew wykazują podobieństwo z obecną florą strefy umiarkowanej. Jednakże liście ówczesnych drzew mierzyły ponad pół metra.

Przeprosiny

Człowiek grał baseballowej drużyny „Solons” Sacramento Rob Ellis zamieszkał w jednym z miejscowych domków 40-dolarowe ogłoszenie następującej treści: „Do kibiców mojej drużyny. Bardzo was przepraszam za słabą grę w tym sezonie. Bardzo się staram, ale jakoś mi nie wychodziło. W przyszłości rozgrywkach popamiętajcie się Rob Ellis”.

Gdy dziennikarze zwrócili się do trenera klubu Harry'ego Biggaha o skomentowanie tego wyrażenia, odrzekł: „Sam jestem miłe zaskoczony zachowaniem się jednego z moich pupilów. Dotychczas gracie, gdy nie małszy sezon, winili za to kierownictwo klubu, trenera, albo kolegów. Rzadko zdarza się, aby zawodnik otwarcie przyznał się do spadku formy”. Trener zapowiedział iż zwróci szczególną uwagę na Rob Ellisa, aby w nadchodzącym sezonie nie zawiódł on swych sympatyków.

Dziś i Radio i TV

CZWARTEK, 18 WRZEŚNIA

PROGRAM I

10.00 (Z) Wład. 10.30 „Szaletstwo Almayera” – odc. pow. 10.40 Laureat festiwalu „Jazz nad Odrą”. 11.05 Nie tylko dla kierowców. 11.12 Mozaika melodii. 11.30 Chwila muzyki. 11.35 Koszalin na muzycznej antenie. 12.05 Z kraju i ze świata. 12.25 Koszalin na muzycznej antenie. 12.45 Rolniczy kwadrans. 13.00 Spiewa Państwo. Zespół Pieśni i Tańca „Mazowsze”. 13.15 Dom i my. 13.30 Katalog wydawniczy. 13.35 R. Jamborski gra koncert wiolonczelowy. 14.00 Sport to zdrowie. 14.05 Czołówek i środowisko – gawęda. 14.10 Spotkanie z folklorem. 14.35 Rytm młodych. 15.00 Wład. 15.05 Listy z Polski. 15.10 Koncert muzyki staropolskiej. 15.30 Estrada przyjaźni. 16.00 Wład. 16.05 U przyjaźni. 16.11 Piosenki z Chile. 16.30 Aktualności kulturalne. 16.35 Młody jazz polski. 17.00 Radiokurier. 17.20 Rytmostop aud. 17.40 Radio Roma prezentuje. 18.00 Muzyka i aktualności. 18.25 Nie tylko dla kierowców. 18.30 Przemyśle nie stop. 19.00 Dziennik. 19.15 Gwiazdy estrady. 20.00 Wład. 20.05 75 lat muzyki naszego stulecia. 21.00 Wład. 21.45 Kronika sportowa. 21.55 Koncert z cyklu „22.00 Z kraju i ze świata”. 22.20 Na tarasie gra Harry Jamborski. 22.30 Znamy swoje prawo”. 22.45 Spiewa M. Delpeche. 23.00 Wiadomości.

PROGRAM II

8.30 Wład. 8.35 Sprawy codzienne. 8.55 Muzyka spod strzechy. 9.00 Max Reger – Kwartet smyczkowy. 9.40 Tu radio – Moskwa. 10.00 Kronika kulturalna. 10.15 Utwory K. Sierockiego. 10.40 Nie ma marginesu. 11.00 „Bunt mieszczański” – aud. 11.30 Wład. 11.35 Choroby weneryczne nadal groźne. 11.45 Melodie rzeszowskie. 11.50 Poradnia rodzinna. 12.05 (Z) Komunikaty. 12.10 (Z) W naszym kraju. 12.15 (Z) Kultura. 12.25 (Z) Kapela ludowa. 12.35 (Z) Zespół klarnetowy. 12.50 (Z) Robotnicy inicjatywy. 13.00 „Jak być rodzinną”. 13.20 S. François gra utwory fortepianowe M. Ravela. 13.30 Wład. 13.35 „Patrycja, czyli o miłości i sztuce”. 13.40 „Noc”. 13.45 „Lato w Pomarańczarni w Łazienkach” – rep. 15.00 Zawsze o 15.00. 15.40 Co się wam w tej audycji najbardziej podoba. 16.00 Z mikrofonem przez trzy smaki. 16.15 Z nagrania solistów zaproszonych do Studia PR. 16.45 (Z) Aktualności. 17.00 (Z) Chór Państw. Szkoły Muzycznej II stopnia. 17.15 (Z) Przed koncertem w Filharmonii – inf. 17.25 (Z) „Okolicie kultury”. 17.35 (Z) Tancze orkiestry NRR. 17.55 (Z) Runda z piosenką. 18.20 Terminarz muzyczny. 18.30 Echa dnia. 18.40 Polacy na świecie. 19.00 „Przed Warszawską Jesienią 75”. 19.15 67 lekcja języka ang. 19.30 Gra klawesynistka I. Sieradzka.

PROGRAM III

11.30 Życie rodzinne – magazyn. 11.50 Pieśni bez słów. 12.05 Z kraju i ze świata. 12.25 Za kierownicą. 13.00 Powtórka z rozrywki. 13.45 Czytamy pamiętniki St. Morawskiego „Awanturki w wielkim stylu”. 14.00 Power – Bigas a la française. 14.25 „Popołudnie w Parwau” gra J. Lewisa. 14.35 Wielecchi historyczne – gawęda. 14.45 Humoreski Dona Ellis. 15.00 Ekspressem przez świat. 15.10 Przeboje 40-latków. 15.30 Szam pod Trójką. 15.40 Rozszyfrowujemy piosenki. 16.05 J. Ptaszyn-Wróblewski „Tryptyk z wielbłądów”. 16.15 Przeboje z przebojami. 16.45 Nasz rok 75. 17.00 Ekspressem przez świat. 17.05 „Śledztwo prowadzi radca Heumann”. 17.15 17.15 Kiermasz płyt. 17.40 Fotoplastykon – Stany Zjednoczone Ameryki. 18.00 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Muzyka na zamku w Szczecinie. 19.15 Książka tygodnia. 19.30 Ekspressem przez świat. 19.35 Muzyczna poczta UKF. 20.00 Borges – nieco inaczej. 20.25 Podobno są podobni – Temptations i Creative Source. 21.00 Reminiscence muzyki. 21.05 Opera tygodnia – G. Rossini „Kamień przemyślenia”. 21.45 Fakty dnia. 22.00 Gwiazda siedmiu wieków – A. Makowicz. 22.12 Trzy minuty o przyszłości. 22.15 „Grek Zorba” – odc. pow. N. Karamanlisa. 22.45 „Juliet w kramie czarów” – aud. W. Simone. 23.00 Swoje ulubione wiersze recytuje Irena Laskowska. 23.05 Laboratorium – magazyn.

TELEWIZJA

PROGRAM I

6.30 TV Technikum Rolnicze (z Gdańska). 7.00 TV Technikum Rolnicze (Szczecin). 8.00 TV Kurs Informatyki (W). 9.00 „Ocalenie” – film fab. prod. pol. (Kolor). W. 11.05 Język polski kl. VII – Jan Kochanowski (W). 13.45 TV Technikum Rolnicze (z Gdańska). 14.30 TV Technikum Rolnicze (Szczecin). 15.05 Matematyka w szkole (z Krakowa). 16.30 Dziennik TV (Kolor). 16.40 Obiektyw – program województwa bielskiego, częstochowskiego, katowickiego, opolskiego (W). 17.00 Ekran i Estetizm (W). 18.05 Reklama (W). 18.10 Wykład z historii (W). 18.35 „Beskidzie, Beskidzie...” film dok. (W). Kolor. 19.00 Ziemia ożywiona – rep. filmowy (W). Kolor. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.20 Przypomnienie. 20.30 „Złoty wiek”. 20.35 „Asfaltowa dziedzina” film fab. prod. W. 21.00 Pęzka (W). Kolor. 21.15 Dziennik. 21.10 Reklama (W). 21.15 Wład. sportowe (W).

PROGRAM II

17.15 „Drogowcy morza” – program public. 17.55 „Moje miasto” – Radiobiz – program public. (Kolor). 18.15 „Rok w przemyśle” – 18.35 „YAO” – odc. III pt. „Święte góry” – film ser. prod. franc. (Kolor). 19.00 Magazyn Kulturalny – Profil. 19.10 (z Łodzi). 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.20 Informator turystyczny. 20.40 Z twórczości kompozytorów rosyjskich i radzieckich. 21.15 Bitwy. kampanie, dowódcy. 21.45 24 godziny.

Mleko i wodę pij tylko po przetworzeniu.

Kol. lek. MARI KRAKONDEB-SKIEJ wyraża szczerego współczucia z powodu śmierci

OJCA

składają:
ORDYNATOR, KOLEŻANKI
I KOLEDZY z ODDZIAŁU
CHOROBY WEWNĘTRZNYCH
A SZPITALA im. dr H. WOLF

W dniu 16 września 1975 roku zmarł po krótkiej lecz ciężkiej chorobie w wieku 57 lat nasz kochany Mąż i Ojciec

Ś. + P.

WACŁAW TETLAK

długoletni pracownik PKP
Oddział Budynków
Łódź – Fabryczna.

Pogrzeb odbędzie się dnia 18 września br. o godz. 17 z kaplicy cmentarza na Zarzewie, o czym powiadomiam pogrążona w żalu

RODZINA

W dniu 15 września 1975 roku zmarła w wieku 72 lat kochana Zona, Matka i Babcia

Ś. + P.

EWA POKORSKA

z domu JANKE.

Pogrzeb odbędzie się dnia 18 września br. o godz. 14 z kaplicy cmentarza św. Franciszka na Chojnach, o czym zawiadamiam pogrążona w smutku

RODZINA

W dniu 15 września 1975 roku zmarła po długiej i ciężkiej chorobie

Ś. + P.

JANINA BIELECKA

Pogrzeb odbędzie się dnia 18 września 1975 roku o godz. 16 z kaplicy cmentarza rzym.-kat. przy ul. Ogrodowej, o czym zawiadamiam pogrążeni w głębokim smutku

MAŻ I RODZINA

Dnia 16 września 1975 roku zmarła tragicznie w wieku lat 77

Ś. + P.

MARIA PISULSKA

z domu DĄBROWSKA.

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok nastąpi dnia 19 września br. o godz. 15.30 po uroczystej mszy św. z kościoła św. Piotra i Pawła na ementarz rzym.-kat. Dole, o czym zawiadamiam

RODZINA

Wyraża serdecznego współczucia mgr inż. JANOWI GONCIAROWI z powodu śmierci

MATKI

składają:
KOLEŻANKI I KOLEDZY
z ZAKŁADU KOTŁOWN INSTYTUTU TECHNIKI CIEPŁEJ
w ŁODZI

W dniu 17 września 1975 roku po ciężkich cierpieniach zmarła nasza droga Siostra i Szwagierka

Ś. + P.

EUGENIA RESZKO

z domu LEWICKA.

Pogrzeb odbędzie się dnia 20 września 1975 roku o godz. 14 z kaplicy Cmentarza Starego przy ul. Ogrodowej

BRACIA I RODZINA

Dnia 15 września 1975 roku, przeżywszy lat 69 odešla od nas na zawsze, nasza najukochańsza Zona, Matka i Babcia

Ś. + P.

FRANCISZKA RATAJCZYK

Pogrzeb odbędzie się dnia 18 września br. o godz. 16 z kaplicy cmentarza rzym.-kat. na Mani, o czym zawiadamiam pogrążeni w głębokim smutku

MAŻ, CÓRKA, ZIEĆ I WNUCZKA

DZIENNIK POPULARNY – dziennik Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch”. Wydawca – Łódzkie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Redakcja: kolegium Redakcji koo 90-103 Łódź Piotrkowska 96. Adres pocztowy: „DP” Łódź, skrytka nr 63. Telefony: centrala 293-00 łącząca ze wszystkimi działami. Redaktor naczelny 323-64. Z-ca redaktora naczelnego 307-26. Sekretarz odpowiedzialny II sekretarz 204-75. Działy: miejski 341-10. 337-47. sportowy 408-95. ekonomiczny 223-32. wojewódzki 233-05. dział listów i interwencji 303-04 (rekwizytów nie zamawiających redakcja nie zwraca). kulturalny 621-60. „Panorama” 307-26. dział społeczny i fotoreporterzy 378-97. Dział Ogłoszeń 311-50 (za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada). Redakcja nocna 366-68. 668-78. Cena prenumeraty: rocznie 334 zł, półrocznie 117 zł, kwartalnie 58,50 zł. Zgłoszenia prenumeraty przyjmują urzędy pocztowe i oddziały terenowe „Ruchu”. Egzemplarze archiwalne „Dziennika” są do nabycia w sklepie „Ruch” Łódź, Piotrkowska 95. Wszelkich informacji o warunkach prenumeraty udziela wszystkie placówki „Ruchu” i poczty Nr indeksu 33003/35004.